

APERAS ĈIUTAGE
Verda Voĉo de Doksy
REDAKTORO ANT. SLANINA
AMUZA GAZETO DE SOMERA ESPERANTO-LERNEJO

Doksy 18. VII. 1948

Antonín Slanina

Vítáme Vás!

Přijeli jste do Doks, obyste se naučili esperantu. Svému rozhodnutí obětovali jste část své dovolené. Rozhodnutí, důležitý okamžik, neboť k životnímu úspěchu je třeba, abyste se dovedli vždy a v pravý čas s plným přesvědčením rozhodnout. Z těchto činorodých okamžiků sestává se bohatstvím naplněný život. Nemělo by však významu, že jste začali, kdybyste nevytrvali. Bonaparte řekl: "Každá hodina ztraceného času jest neštěstím v budoucnosti. Mnozí živoří bezúspěšně pouze proto, že bloudí sem a tam bez určitého cíle. Svou pozornost upoutávají na každou novou věc. Jsou nadšeni, ale jejich síly jsou bezcenné, poněvadž se rozptylují na mnohé směry. Teoretické vedení není hlavní věcí, nýbrž vhodné využití v praxi. Nevyužité vědění je zakopaná hřivna. Vědění je třeba přetvořiti v čin."

Jestliže byste se esperantu neučili, aniž byste je využili v svůj prospěch, ať už duševní nebo hmotný, mařili byste učením čas. Nikdo není tak učený, aby mohl přezíratí přednosti esperanta, a nikdo není tak nevědomý, aby nemohl z něho těžiti ku svému prospěchu. Buďte vítáni a s chutí do práce!

Jaroslav Kadeš: Moudrost a tajemství

Kolo má v hlavici na tucet loukotí,
však jen vrtanou možno nasunouti.
Kvalita nádoby záleží na hlíně,
však její potřebnost je na její dutině.
Okna i dveře jsou k prostoru prázdnému,
kdyby jich nebylo, dům není k ničemu.
Tak bytnost věcí je to, co se nahmatá,
avšak co nevidíš, je jejich podstata.

VERDKORULO SKRIBAS . . .

"Vřel zámek jako váza přeplněná,
dav čekal. - Do arény vešel. . . výbor Letní školy Esperanta.

Tak nějak by to bylo. — Promiňte mi, přátelé, že tak špatně cituji Vrchlického; ostatně, nikdy jsem nebyl na básničky. Nu, snad se starý pan Vrchlický v hrobě neobrátí!

Určitě by se neobrátí, ba dokonce myslím, že by tu báseň dodatečně přetvořil, kdyby býval přišel toho večera do zámečku v Doksích, a kdyby viděl, jako já, těch dvěstě rozzářených tváří, tváří, z nichž každá mi připadala známá, a tak hrozně milá, přestože jsem ji třeba viděl poprvé, každá jako by na mě volala: "Mám tě rada. Vždyť jsi můj bratr - jsi Esperantista!"

A věřte, přátelé, mně bylo najednou tak nějak hezky – víte, jako doma – když jsem si uvědomil, že s těmito lidmi, jimž září esperantská hvězda nejen na klopě, nýbrž a především i v srdci, že s těmito lidmi ztrávím celých čtrnáct dní. Nejsem vůbec sentimentální, ale v té chvíli se mi chtělo ke každému z nich zajít, s každým promluvit aspoň pár milých slůvek, aby věděli,

že i já je mám všechny rád – aby si uvědomili, ono krásné, příkladné a nepomíjející přátelství, které vládne v naší esperantské kukani. Promiňte mi ten podivný příměr, ale je to zde snad něco jiného, než jediná obrovská kukaň, vyhřátá teplem a láskou matky kvočny, matky milující a mírumilovné – naší myšlenky esperantské? Tak vidíte, přátelé, jsme vlastně ještě taková malá kuřátka, hřející se hezky jedno vedle druhého, pod křídly veliké ideje. My však máme navíc společný cíl. A k tomu spějeme, pomalu sice, zato tak jistě, jak jistě se z těch malých kuřátek stávají ptáci. — Přátelé, budme také ptáky!

Budme ptáky, roznášejícími na svých křídlech mír a lásku ke každému! Vždyť právě dnešní svět jí tolik potřebuje! Což, nám je dobře, my žijeme svému velikému cíli — ale ti ostatní!

A tak si říkám, přátelé, kdybychom tak mohli toho večera přivést do našeho zámečku všechny představitele soudobého politického fóra, aby poznali, kde roste láska. Oč krásnější by dnes byl svět!

Než zázraky se nedějí. Prý! Ale já, a - my všichni věříme, že jeden velký zázrak se jednou stane. Musí se stát! A to tehdy, až si lidé celého světa budou své věci vyřizovat úzce mezi sebou, ne však zbraněmi, nýbrž svými srdci. . . A na nás, přátelé, na nás to bude záležet v neposlední řadě.

Ale odpusťte. . . — chtěl jsem napsat něco veselého, a teď mi vyšla takováhle meditace. Abyste rozuměli, já jsem chtěl totiž psát feuilleton o tom, jak . . . Ale to snad zase až příště a — esperantsky.

—NoMo—

NOVAĴOJ.

Pohlednice Doksy s esperantským textem můžete obdržeti v knihkupectví pana Kratochvíla.

Před uzávěrkou listu došla nám zpráva, že k nim zavítal samideán Harry de Gok z Islandu. Po šetření se vysvětlilo, že záhadný cizinec je rodem ze z Plzně a pouze díky svému exotickému kníru byl považován za podmanivého ostrava. - Redaktoři vyvázli s menšími oděrkami. . .

KLAĈEMA OBSERVANTO

Zdařilé půlnoční matinée. V sobotu večer došlo v restauraci "U Jelena" ke srotu kouzelníků. Osobně se dostavily velké osobnosti jako Velký Mág Enlidraketo, Eisenreich, Toman a mnoho jiných. Během jejich vystoupení bylo pozorováno, že něco visí ve vzduchu. Řečené "něco" bylo magické fluidum, které vyzařovalo z těchto peklu upsaných velikánů a znemožňovalo jim navzájem práci, již tak dost těžkou. Když to ubozí mágové zjistili, s pláčem odešli.

Profesor hudby na scestí!

Jistý hudební pedagog pan prof. ĚMHĚBfe, který si nepřeje být jmenován, vrátil se v sobotu večer se svou manželkou domů. Večerní chodci, kteří - neradi - byli přítomni, vypovídali, že se nápadně rozhlížel po okolních vilách a prstem ukazuje, ptal se choti: "Tak co tuhleto?" - Jeho počínání bylo pozorováno, ale nikoho neznepokojovalo. Teprve když řečený pan profesor počal se dobývat do jedné vily a jal se páčiti domovní dveře, byl zajištěn - ve výpovědi pravil, že -

n e t r e f i l !

Baskervilská příšera v Doksech!!!

Jistá slečna, jejíž jméno začíná Lizetta, ubírala se v sobotu kolom druhé hodiny s půlnoci do své vily v D. — U vrátek řečené vily byla napadena a málem pokousána, naštěstí nikoliv mladíkem, stíženým vzteklinou, nýbrž statným psím krasavcem, a nevpuštěna, jím v postel, kterou tento ostražitě střežil. Ubohá dívka byla nalezena ve 4 hodiny v noci u plotu ve stavu mátožném pokryta stávající ranmí rosou.

ANONCOJ

Sinjoro Kisumin postulas ĉeĥigon de sia nomo – je Dejmipus.

Sinjoroj, kiuj serĉas sian forkurintan junecon, bonvolu kunveni hodiaŭ nokte en la urba parko.
- Ne forgesu kunpreni "lampoj".

Plej bone "boroviĉka"!

SENHARULOJ!!! Kombu vin per nia speciala viŝilo ĈIOFOR. "Kion ja fari?"

-NoMo-

SENTENCOJ

Zvířata lze vychovávat, lidi ne.

Zklamání není ještě poznání.

Nevěřím, že by práce jakákoliv činila život šťastným.

Nevěřím, že jsme pány a mistry svých smyslů, ale naopak jejich otroky.

Opravdovým zdrojem poznání je omyl.

Píše se advokát, čte se to: překrucovač práva.

Život musí být sám sobě účelem.

D Ů L E Ž I T É U P O Z O R N Ě N Í !

Přátele, noste všichni esperantské odznaky a rovněž svá okna vyzdobte pokud možno esperantskou vlajkou. (K dostání ve škole).

NEZAPOMEŇTE žádat na legitimaci 50% slevu na koupališti.

DO ŠKOLY chod'te včas, vaše dochvilnost budiž vaší visitkou!

APERAS ĈIUTAGE
Verda Voĉo de Doksy
REDAKTORO ANT. SLANINA
AMUZA GAZETO DE SOMERA ESPERANTO-LERNEJO

20. VII. 19 48

Ĉíslo 2

Nia tria somerkurso

Unue ion pri historio. Pasintaj du kursoj montriĝis tre efikaj. Nuna bonege komencas. Pluvo, pluvo, pluvo. ... Malgraŭ tio venis ĉi-jare 200 homoj, de infanoj ĝis matur-aĝaj (ĉar Esperanto, laŭ la vortoj de d-tro Pitlík junigas, oni ne povas paroli pri maljunuloj. La solena kunveno okazis en la malnova kastelo, kie oni amasiĝis en du ĉambroj. Ĉio plenplena, ĉie zumas nacia kaj internacia lingvoj. Poste aŭdiĝas la solenaj paroloj de la ĉefaj agantoj. D-ro Pitlík, s-roj Slanina, Šolc, Špŭr, kaj kiel sur ekrano aperas kelkaj eminentuloj: s-ro Píĉ, nia poeto, niaj kantistoj kaj geaktoroj el Praha, s-ro Vítek, nia plej juna vojaĝanto.

La sonoj de l' himno esperantista kortuŝe plenigas la solenan atmosferon. Sed baldaŭ la korpreno malaperas post afablaj vortoj de l' gvidantoj, kaj post nelongaj montra kanto kaj interkonsento pri plua programo, oni dancas, kaj reciproke laŭeble interkonatiĝis.

Dinanĉe, je la 9.30 okazis solena akcepto ĉe la urbestro, de kie oni disaŭdigis la parolojn en la tutan urbon.

Kelkaj el ni aŭdis publikan parolon kaj himnon unuafoje, kaj ne mirinde, ke eĉ larmoj de emocio aperis en kelkaj okuloj ... Poste s-ano Pech – fama vojaĝinto bonege fermis en la kino Máj la solenajn kaj esperigajn momentojn per sia interesa prelego.

Ni forte esperas, ke ankaŭ ĉi-jare, same kiel dum la du estintaj Somer-kursoj, la gesamideanoj bone uzos sian tempon.

Vivu nia tria Esperanto-lernejo en Doksy, ĝi bone prosperu kaj alportu al ni multajn novajn fervorulojn kaj batalantojn por la fina venko de nia majesta Zamenhofa ideo!

- Joĉo -

VERDKORULO SKRIBAS

Hieraŭ matene ekvivis la urboplaco en Doksy per dekoj da verdstelanoj portantaj tipan kajeron aŭ notlibreton, indikantan partoprenanton de la somera Esperanto-kurso.

Kaj la malnova lernejo ŝajnis iom surprizita, estinte vekita el sia dumonata kvieto, kaj ĝi bonvenigis la vizitantojn per evidenta malkonfido: "Kiu estas la grandaj homoj? Mi ja al kutimiĝis al malgrandaj buboj kaj knabinoj!"

Sed baldaŭ la kara lernejo ekkonis, ke tiuj ĉi plenkreskaj lernantoj efektive per nenio distingiĝas de la ĉarmaj infanetoj, vizitantaj ĝin dum plenaj dek monatoj. Ili ja ankaŭ eniradis ĝin aŭ mallaŭte interparolante — estis novuloj — aŭ bruridante, per kio oni vidigis, ke ili estas jam spertaj Esperanto-kozakoj. Sed kiam oni komencis instrui en la klasoj, tuj akordiĝis la ambaŭ grupoj tiamaniere, ke ili konkorde kaptadis el aero la sufloratajn vortetojn, aŭ eĉ transskribis la taskon — kio ja estas malpermesate — konkorde silentis, aŭ male brilis per sprito kaj scio ŝparitaj dum pasinta jaro. — Jes, tiuj estis jam la spertuloj!

Sed kion devis fari la timigitaj etuloj en kurso fundamenta? Kredu, amikoj, mi preskaŭ bedaŭris ilin! Ĉar sur iliaj vizaĝoj oni povis legi mutan riproĉon de homoj suferontaj . . . Vere, tiuj plenkreskaj lernantoj diferenciĝis de la malgrandaj nur per tio, ke ilin ne alkondukis zorgema panjo. Kelkaj ja marŝis energie kaj kuraĝe, sed iliaj paŝoj malrapidiĝis ju pli, des pli proksimiĝadis la lernejo. Ne tute certaj informoj eĉ diras, ke kelkaj lernantoj volis eniri la lernejon nur sub unu kondiĉo, nome ke ili ricevos de siaj instruistoj leksukeraĵon kaj unuon por konduto. Pli poste oni sukcesis deturni ilin de tiu freneza propono, (leksukeraĵon ja oni

jam dum kvin jaroj ne fabrikas!), kaj la menciitaj do tamen eksidis kaj per siaj obstinaj larmetoj penis lavi la polve kovritajn benkojn. Sed dum la instruado iliaj vizaĝoj ĉiam pli heliĝis kaj fine ili ekkonis, ke ĝi efektive estas eĉ ne iom malfacila, kaj fervore leviĝante, respondadis demandojn de sinjoroj instruistoj.

Kaj kiam ili je duono post la dekdua eliris kun la aliaj por tagmanĝi – nu, tio jam estis veraj esperantistoj, ĉar ili travivis sian unuan Esperanto-bapton! Ili ja enhavis la unuan lecionon de Esperanto!

Kaj mi deziras al vi ĉiuj, niaj esperantistaj novicoj, ke vi ankoraŭ multege da ili kun sukceso absolvu! -NoMo-

o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—o—

Karolo Piĉ.

Almaraj vojoj

Ankorau ĉiam mi vin rememoras;
sed tiu rememoro min ne plu boras:

ĉar, se ekzemple iu al la maro
vojaĝos, li el sia vagonaro

ankaŭ diversajn belajn aĵojn vidas,
tamen li pro ili sin ne bridas;

sed malgraŭ ĉio, kion li vid-tuŝas
li plu sin pelas tien, kie kuŝas

la nekonata, malproksima maro
kun siaj ondoj, uraganoj, salo . . .

Sufiĉe, se pri apudvoja floro
restas en li almenaŭ rememoro ...

NOVAĴOJ

Dnešní odpolední program:

Za slunečního počasí koupání v jezeře, a bude-li jen příznivé počasí, řečnická lekce v přírodním divadle, v Masarykových sadech. Sraz tamtéž ve 14. hodin. Vede s-ano Slanina.

Výlet do Starých Splavů, sraz ve 14 hodin u Jelena, vede s-ano Jestřáb.

Kdo chce spatřit Bezděz, ať se přihlásí u s-anino "Markizino" ve 14 hodin u mesíánské školy.

Dnes večer:

V ranci III. Máchova festivalu sehraje divadelní soubor z Bělé pod Bezdězem hru nár. umělce Fr. Langra "Obrácení Ferdyše Pištory"

KLAĈEMA OBSERVANTO

Hanako havas ĉie amikojn, eĉ sen Esp-o. -Tion pruvis bonege s-ano Hanako per sia oratora parolo. "Mi estas Hanako kaj mi ŝategas buĉtojn, kukojn, precipe hanakajn. Kaj ĉar estas jam dekdua, mi ege malsatas kaj ĉiu samideanino aŭ s-ano, kiu posedas buĉtojn aŭ kukojn, estas mia amiko."

Joĉo

Kiam ĉesos pluvi? demandas multaj adeptoj de l'verda ideo, ĉar ĉio nunjare multe verdiĝas. Pri tio bonan klarigon donas s-ano Slanina: "Entute ne ĉesos pluvi. Estos kaj regos duonpluvo. Ĉi tiu nova termino signifas, ke antaŭtagmeze pluvos, por ke la kursoj bone prosperu, kaj posttagmezoj estos rezervataj por la "suno" kaj aliaj amuzaj entreprenoj.

Joĉo

EPITAFO KONTRAŬ SLANINA

Je komenca rigardo
kaptis min granda ardo;
sed estis nur unu kardo
kun efiko de ponardo;
Nome sinjoro Lardo

Joĉo

SENTENCOJ

Vědění a moc člověka je totéž, protože neznalost věcí maří úspěch.

Vrtkavost je nejvýznačnější rys slabé povahy. Voltaire

Kdo sedí na vrbě, je blázen, nevyřeže-li si píšťalu. Braminská moudrost.

Jediná životní moudrost je soustředění, jediné zlo tříštění. R. W. Emerson.

Dosici vlastní moudrosti je lepší, než musit se spoléhat na cizí moudrost.

ANONCOJ

Sinjoro, kiu ĉe-okaze de interkonatiga vespero perdis sian koron, bonvolu anonci sin ĉe pordisto.

"Vana peno"

El fruktoj de viaj scioj mi faros specialan kompoton. !
"Konservo de viaj kapoj"

U P O Z O R N Ě N Í !!!

Samideáni, kteří mají zájem spolupracovat při našich zábavních podnicích , ať už organizačně nebo herecky, nechť se laskavě ihned přihlásí u s-ana Miloše Nývltu, kurs C; v přestávkách mezi vyučováním. Jedná se v první řadě o uspořádání kabaretu, později pak esperantské akademie a táborového ohně. Je též nutná spolupráce při pořádání letního karnevalu. Kdo ovládá hudební nástroje, nechť se hlásí u s-ana dr. Vaňka.

ŜERCOJ DE SAMIDEANINO RAŜKOVÁ

CENZURITA CENZURITA

APERAS ĈIUTAGE
Verda Voĉo de Doksy
REDAKTORO ANT. SLANINA
AMUZA GAZETO DE SOMERA ESPERANTO-LERNEJO

Doksy, 21. VII. 1948. Ĉíslo 3.

Estante pioniroj, ni estu fieraj

Esperanto ne estas ankoraŭ tiel disvastigita, kiel ni ĉiuj deziras. Multaj tro fervoraj samideanoj jam sen pacience atendas oficialan enkondukon de nia lingvo en ĉiujn lernejojn. Estas ankaŭ tiaj, kiuj pro tiu-ĉi senpacienco forlasas nian movadon. Tiuj-ĉi samideanoj forgesas, ke ĉio, kio malrapide evoluas, havas fortan vivopovon, ĉar la radikoj pli profunden enradikiĝas. Kaj ju pli giganta verko des pli ĝi devas havi firman bazon. Neniu kaj nenio en la mondo povas jam malhelpi aŭ forigi Esperanton. Jam la nomo de nia lingvo estas feliĉe elektita. Esperanto — kiel gracie kaj dolĉe sonas tiu-ĉi vorto. Estu fieraj, karaj samideanoj kaj samideaninoj, ke vi apartenas al tiu-ĉi nobla ideo, ke vi vivas en ĝia komenca periodo, ke vi apartenas al tiuj, kiuj estas elektitaj, ĉar nun lernas nian lingvon nur idealistoj, la homoj kun nobla animo kaj altaj idealoj. Kaj tiam en estonteco, kiam estos Esperanto ĝenerale uzata, ĝi jam perdos tiun medion de noblaj homoj, ĉar tiam ĝi estos jam propraĵo de ĉiuj karakteroj. Kaj tiam ni kun malĝojo kaj sopiro rememoros tempojn pasintajn.

Sla

Dr. Aug. Pitlík

Sopiras mi, sopiras

Pri mia sun' mi pensas
kun sopirega sent'.
Ĝi estu subirinta
de mi nur por moment'!

Sopiras mi, sopiras
pri vi, ho karulin'!
Promesis vi reveni. —
Mi danke benas vin !

Ĉesiĝos la sopiro,
forpasos la ĉagren',
se lip' retuŝos lipon
dum arda ĉirkaŭpren'.

(Tradukis prof. M. Lukáš)

VERDKORULO SKRIBAS

Do, fine aperis denove la suno! Post tiom da pluvoplenaj, malvarmaj tagoj, kiam devis anstataŭi ĝin nia Esperanta verda stelo, ekradiis ĝi hodiaŭ matene tra la fenestro en niajn klasojn, por brili - espereble - jam dum la tutaj dek venontaj tagoj. Kaj, amikoj, ne havas ĉiu homo tian feliĉon, por ke li travivu sian forpermeson dum brilado de suno kaj stelo samtempe!

Al ni ĉiuj ŝajnis ja stranga, ke la Sankta Petro tiel longe sulkigis sian saĝan frunton. Sed ni jam eksciis la kialon: Li nome ne estis esperantisto, ĉar - kiel vi scias - oni ne povas hodiaŭ ricevi vizon eĉ ne en Malmeon, kaj en la ĉielon do entute ne. (Se ĝi estus permesate, laŭ mia opinio estus jam tre facile flugi tien por fari propagandon por Esperanto.)

Ĝis tiam do Sankta Petro ne estis samideano; sed kiam al li supren flugis la piaj preĝetoj de doksaj esperantistoj, li estis devigata aŭ volonte aŭ malvolonte trastudi la gramatikon kaj iom ekserĉi en "Plena vortaro", por almenaŭ kompreni, kion efektive la malsupre estantaj volas. — Kaj miru! Esperanto al li tiel ekplaĉis, ke li ne nur plenumis niajn preĝojn, sed li eĉ anoncis sin en la venontjaran Esperanto-kurson. Li promesis al ni, ke - antaŭ ol li pliperfektigos - li helpos al ni tiamaniere, ke li elpelados sur la ĉielon la plej blankajn nubetojn. Kaj tiudirekte hieraŭ li vere ne trompis nin!

Se oni dum la unua tago estis lernantaj bone, dum la dua oni jam lernis bonege. Ĉar ili pripensis la venontan postagmezon, ligitan al loga imago de la lago - belega bildo de naturo - pentrita de unusola Granda Majstro.

"Tie do vi sidis, kara Hynek, dum vi kreis vian sorĉobelan himnon pri la amo! Vere, vi sciis elekti la lokon! Vastregione kuŝas bluaj akvoj de via lago, por malaperi en senfino kaj kunfandiĝi kun verdaj montetoj, kvazaŭ envie gardantaj memoron pri la eterna pilgrimanto"

Kaj al mi subite venis la ideo, kion vi dirus, vidante lokojn de viaj revoj nunatempe. Vi certe iom ekmirus, sed vi certe ne kolerus. Vi ja estis poeto de juneco kaj amo! Kaj koncize tion, via amata regiono eble ne tro ŝanĝiĝis. Ĉu oni povas trovi tiom da ĝojo kaj gajeco tie, kie ne regas amo? Ĉu povus la homo esti gaja, ne amante Vivon, Sunon, kaj la firmamenton super si?

Jes, amikoj, ni danku al la Vivo, ĉar - malgraŭ ĉiuj tagaj zorgoj, malgraŭ ĉiuj suferoj - ĝi efektive tamen estas bela!

NOVAĴOJ

Odpolední program: Jelikož je slunečné počasí, doporučujeme všem žákům koupání a slunění. Večer schůzka v přírodním divadle o 21 hod.

Nehoda s dobrým koncem

Včera večer vracel samideán Kynčl svým osobním autem domů z Hradce do Doks a vezl samideánku Rejthárkovou, která tam byla před tím telegraficky odvolána. U Sadové auto havarovalo, když se vyhýbalo mimo jedoucímu motocyklu. Samideánka Rejthárková utrpěla tržnou ránu na hlavě a musela být ihned převezena do Hradecké nemocnice. Její stav je bohudík dobrý a samideánka se chce zúčastnit ještě druhého vyučovacího týdnu. Samideán Kynčl utrpěl menší oděrky a jeho vůz byl silně demolován. Přesto však můžeme říci, že i při tak velké nehodě měli naši milí samideáni velké štěstí.

-NoMo-

Ředitelství LŠD dostalo tento dopis:

Ředitelství letní esperantské školy v Doksech

Karlovy Vary, 18. VII. 1948.

Sleduji již delší dobu se sympatií Vaše ušlechtilé snahy po rozšíření mezinárodního pomocného jazyka esperanto v národě i mezi národy a přeji Vám plného zdaru a hodně úspěchů. Vivu Esperanto!

S pozdravem

prof. MUDr. Václav Neuman
prorektor Masarykovy university
v Brně, t. č. Karlovy Vary

KLAĈEMA OBSERVANTO

Při představení pana Dr. Enlidraketa vyskytla se otázka, zda přijde slavný kouzelník Kisumin. Z publika se ozvalo: On nemůže, musí uspávat paní. Dr. Enlidraketo není jen dobrým kouzelníkem, ale i řecko-římským zápasníkem. Ředitelství školy došla žádost, aby byl uvolněn na 14 denní turné do ciziny. Dro Enlidraketo odmítl s poznámkou: Raději budu zápasit s Esperantem.

Na jezeře včera odpoledne nalézal se člun. V něm pan ředitel hledal s paní Evou svou ztracenou inspiraci!

Našemu panu řediteli nesladí paní bytná kávu. On si totiž nevzal s sebou cukr, spoléháje na medové rty krásných samideánek. Přineste cukr nebo polibky!

EPIGRAMO

Za večera
u jezera
dva holoubci vrkali
hasili tam lásky plamen
dřív než bude v kursech amen-
(Pi-)

SENTENCOJ

Někdy je prostředek horší nežli samo zlo, kterého se jím dopouštíme. Svět je komedie pro ty, kteří myslí, a tragedie pro ty, kteří cítí.

Utopie jsou často jen předčasné pravdy.

Vykonaná práce je jediný opravdový pomník.

Začátky všech věcí jsou malé.

Vždy člověk slabý bude hledat Bohy.

ANONCOJ

Al anonco "Eterna komencanto, kiu fine kuraĝiĝos". Mi volonte babiladis kun vi, dum SELD. Mi eĉ volonte provus je vi, mian arton instrui, ĉar nun neniŭ volas esti de mi instruata. Ĉu vi konsentas? "Eble estonta instruistino"

KOMERCE

Dek instruistoj de Ĉe-metodo povas ricevi konversacian literaturon.

Juna bela sinjoro kun flava "svetro" serĉas amikinojn por konversacio – pri eterna amproblemo. (Eble mi havas ruĝan svetron).

APERAS ĈIUTAGE
Verda Voĉo de Doksy
REDAKTORO ANT. SLANINA
AMUZA GAZETO DE SOMERA ESPERANTO-LERNEJO

21. VII. 1948.

Prof Dr-o Hugo Jokl el Tábor;

N-4

Doksy - verda urbo

Kiel revoj iam fariĝas realo! El multaj urboj, vilaĝoj kaj domaretoj kunvenis, kunveturis kaj eble kunflugis niaj samideanoj por ĝui dek kvar tagojn Esperantan vivon ! Oni tie-ĉi instruas, lernas, prelegas kaj aŭskultas, oni parolas, babilas sed ĉiumaniere travivas dek kvar tagojn da agrabla esperanta kunvivo! Ho! Tiu-ĉi ideo estas tiel bona kaj bela, ke ĝi estas inda, ke oni ĝin pli aktive disvastigadu. Ĉu povas esti pli konvena okazo por konvinkiĝi, ke nia afero taŭgas, ke ni fakte scipovas Esperante esprimi niajn pensojn kaj ke ni komprenas, se aliaj en nia verda lingvo ŝercas aŭ rakontas spritaĵojn por seriozaj proponoj por nia propagando? Dek kvar tagojn kunesti esperantan ĝeneralan kunvenon sen formalajtoj! Kija ĝojo! Ni nur bedaŭras, ke ne ĉeestas ĉiuj niaj konatuloj, ke ne estas tie-ĉi ankaŭ la aliaj niaj verkistoj, poetoj kaj agantoj, ke ni ilin persone povu ekkoni kaj ilian socion ĝui. Tion ni bedaŭras, sed certe ili nin riproĉus, ke ni ne ŝatas sufiĉe la donacitan al ni okazon, por ekzerci nian esperoplenan lingvon, ke ni tiel facilanime poste forlasas nian naturan verdan lingvon kaj ne al kutimiĝas al ĉia praktiko. Tie-ĉi en la verda urbo Doksy ni senescepte ĉiam kaj ĉe ĉiu okazo parolu nur Esperante! Ne forgesu, ke ni pro tiu-ĉi praktika uzo tien-ĉi vojaĝis, ne forgesu, ke niaj amikoj volas Esperanton aŭdi, ĉar hejme ili ne havas okazon fluan kaj seneraran parolmanieron aŭdi. Ne forgesu, ke la plej bona propagando estas pruvi, ke Esperanto estas komprenata kaj parolata kiel nia propra, gepatra lingvo, ke ĝi estas lingvo viva kaj perfekta.

Neniam forgesu la sencon de nia bela kaj agrabla verda Doksy!

ĜIS REAŬDO!!!

František Pel

"Pesimisto".

Sub rando de la trista tag'
alvenis milda silento,
la steloj banis sin en lag',
brilante kiel arĝento

Varmegajn vangojn kisis vent' ,
mallaŭte falis kvieto
animon premis la turment'
Mi sidis sola - asketo. . .

Elridis min trabanto-lun',
salikoj flavaj flustrantaj;
vekiĝis kulp' kaj peza pun',

agado mian kantantaj

Sufiĉe! Ĉesu bati, kor' –
volonte volus mi iri
kaj kunfandiĝi kun la ĥor'
kaj morti, sonĝi, deliri

VERDKORULO SKRIBAS

Sidante ĉe la malfermita fenestro de mia ejo, mi ripozas. . Ĉirkaŭe regas absoluta silento, interrompita nur jen kaj tie per pli aŭ malpli intensa blovo de agrabla zefiro, aŭ per serioza murmurado de arbaraj kolosoj. . .

Estas tagmezo! Tagmezo de unu el la benitaj tagoj someraj . . En malproksimo boas hundo, eble vekita el sia dormeto, kaj ie ĵus sonoras la unua. Aero tremas, estante plenplena da varmo, kaj nur diligenta abelo de tempo al tempo traflugas ĝin. - Dia tagmezo!

La tero elspiras bonodoron de baldaŭ maturiĝonta greno kaj en alta herbo aŭdiĝas grila preludio, por glorigi Sinjoron. . .

Mi observas nubetojn. . . - la okuloj senvole estas ĉiam kaj ĉiam logataj supren. Ĉu eble efikis al mi la sorĉa lago hieraŭ?

"Kie, nubeto supre fluanta,
kie la fino, kaj via cel ? . . . "

Stranga afero: subite ekaperis en mia penso jenaj versoj, kaj mi ekestas iomete korprenata, demandante kun la poeto: "Kien, nubetoj, kien vi celas?" - Sed la firmamento restas muta.

Rekte kontraŭ ni - en la ĝardeno oni sekigas tolaĵon: ĝi ege flirtadas, kvazaŭ volante forflugi de la ŝnuro, kiu ĝin katenigas. . . Estas nure nura tolaĵo, amikoj!

Sed kiom da homoj estas hodiaŭ katenitaj ĉe simila ŝnuro, ŝnuro de malaltaj, surteraj interesoj, ŝnuro de potenco, envio kaj malamo!

Vere, estas plej urĝa tempo, ke la homoj fariĝu similaj al simpla tolaĵo, ke ili klopodu forigi sin de tiu malbenita ŝnuro, kaŝanta en si diversajn deziraĉojn, kaj ke ili estu denove homoj en rekta senco de l'vorto!

- La tolaĵo ĉiam flirtas kaj apude osciliĝas betuloj . . .

- NoMo -

KRONIKO.

Marda vespero - ĉu vi rememoras ĝin? Tiun belegan ŝipveturon sur la lago kun neforgesebla lun-eliro? Kun gaja humoro, kun kantoj ĉeĥaj kaj esperantaj, kiuj plaĉis ankaŭ al nia sveda gasto, alveninta kun sia korespondantino el Hradec Králové?

Kaj poste, kiel plaĉis al vi la improvizita kabaredo, dum kiu aktorinaj samideanoj kun marioneta teatro, kantoj ambaŭlingvaj, buŝ-harmoniko, sorĉado kaj fakiraĵoj, ekvilibrismo, ŝercoj, k.t.p., k.t.p.

La tuta programo estis vorte akompanata de konferenciero s-ano Josefo Vítek, kiu per sia sprito sciis konservi gajan humoron ĝis la fino.

Kaj kiam oni dum horo de la fantomoj revenis al niaj hejmoj, ni estis ankoraŭ anime ĉe la lago. Sed la entrepreno ne estis ankoraŭ la lasta. Mi kuraĝas tion malkaŝi eĉ kontraŭ puno de maldungo el la redakcio. . . "

-Ha-na-ko -

NOVAĴOJ

Program dnešního odpoledne:

Svatý Antonín nám přeje, využijte tedy odpoledne ke koupání. Večer v případě vycházka do Starých Splavů. Sraz o 20 hod. u Jelena.

Samideáni a samideánky – odevzdejte co nejdříve své fotografie, ať už jakéhokoliv formátu a kvality samideánu Vondráčkovi – Enlidraketo – v kurzu D. Jedná se totiž o aranžování tabla příslušníků Letní školy esperanta.

Kdo si chce korespondovati s cizinou, necht' se hlásí u pana Pytlouna.

KLAĈEMA OBSERVANTO

Slavný mág a fakir "Animalo" v úterý večer překvapil účastníky naší školy svými opravdu udivujícími "kousky". Nechal zmizet mnoho věcí, některé z nich ještě dnes nikdo nenašel. Bylo na mále, že ztratí i vlastní hlavu, protože ztratil i vlastní ručník. Toto "zmizení" zpozoroval až před spaním. Rozrušením nemohl uspat ani sebe a už o 4.30 čaroval na pláži, kde skutečně své věci přičaroval. Je s podivením, že tento mág, který k sobě "přitáhne" tolik věcí, nemůže k sobě přitáhnout hezké ženy. Mág si stěžuje těmito slovy: "Všichni muži mají zde štěstí, jenom já ne." Z toho je vidno, že i nejsilnější kouzla nejsou ničím proti štěstí.

Redaktor tohoto listu se vsadil, že se do něho zamiluje jeho sekretářka a on, že jí bude dělat "fóry". Ale dopadlo to docela opačně. Zamiloval se redaktor, ale "fóry" mu teď dělá sekretářka.

Stěžoval si redaktor -NoMo- : "Vždyť pro práci nemám ani čas na děvčata!" Šéfredaktor ho utěšuje: "Z toho si nic nedělej, ony by tě stejně nechtěly."

Hollywood v Doksech. Dnes odpoledne bylo osazenstvo koupaliště vyrušeno příjezdem filmařů. Během několika minut rozvinul štáb v čele s režisérem Pávkem svá fidlátka, a počal vybírat filmové tváře a vstupné.

Ve filmu, který bude silně zvukový, s nádechem retrospektivnosti, potažmo k surrealismu forem, nabývající silné kubičnosti, míchané komičnosti a procítěnými exotickými sentabilitami. Ve filmu budou účinkovat známé filmové star jako "Jozefo", "Enlidraketo", černošský dirigent a zpěvák Antonio, a mnoho jiných. Dnes odpoledne se natáčely davové scény řvoucích esperantistů, které měly na okolní diváky, jak se zdálo, mohutný účinek, neboť okolní lidé hromadně lkali: "Chudáčkové, to maj asi z té stravy!"

Později bylo zjištěno, že toto pseudofilmování uspořádal režisér nemaje filmu a to jen pro svá vlastní potěšení – a nebyl to vůbec režisér.

- No-Mo-

SENTENCOJ

ZÍTRA

ANONCOJ

Vyměním lístek na maso za lístek na chleba. Značka: "Vegetarián".

Je karbanátek masité jídlo? O radu prosí vegetarián. Značka: "Nemám rád nejistotu."

APERAS ĈIUTAGE
Verda Voĉo de Doksy
REDAKTORO ANT. SLANINA
AMUZA GAZETO DE SOMERA ESPERANTO-LERNEJO

Doksy, 23. VII. 1948

Nro. 5

"Kial mi oratoras ".

"Mi jam ne volas fariĝi oratoro, kial mi partoprenus la oratoran kurson?" mi aŭdis de kelkaj samideanoj. Ĉu vere ĝi estas ne necesa por ni?

Se ni vizitas kiun ajn urbon aŭ lokon, tiam certe ĉiu esperantisto unualoke volas viziti la samideanaron tie. Li vizitas la klubon, estas kore kaj ĝoje bonvenanta kaj poste la klubestro petas lin diri "kelkajn vortojn" al la klubanoj, kiuj ĉiam ŝatas aŭskulti Esperantan parolon. Kaj nun kutime aŭdiĝas la vortoj: "Mi ne estas preparita, mi neniam parolis publike," k.t.p. kaj balbute nia samideano sukcesas diri apenaŭ saluton de siaj samklubanoj. Li tremas, ruĝiĝas, suferas pro embarasoj. Kaj simile okazas kiam plenumiĝis la arda deziro de ĉiu Esperantisto kaj li povis viziti la eksterlandajn samideanojn, kiuj ankoraŭ pli avidas aŭdi Esperanton el la buŝo de eksterlandano. Sed tie ĉi la malbona impresio ne tuŝas sole la kompatindan, balbutantan "parolanton"; ni, memoru, ke ĉiu el ni estas eksterlande reprezentanto de nia nacio. Laŭ ni oni juĝas pri nia nacio ĝenerale kaj certe ni ne volas per malbona reprezento – neplaĉa aspekto, nebona konduto kaj manka sinteno – vekti malbonan impreson pri nia nacio. Ne, male, ni volas aperi kiel eble plej perfektaj kaj la vojon al tio montras en la oratora kurso nia bona kaj oferema samideano Slanina. Plaĉa, senafekta, ĝentila, nefiera sed ankaŭ nehumila apero estas bona enkonduko eĉ por ne tre bona parolo. Sed krom tio oni ellernos ankaŭ senmankan prononcadon kaj kvietan sentiman parolon, kio tre bone utilas ankaŭ en la privata vivo. Estas ja bone konata la fakto, ke plej bone sukcesas ĉie tiu, kiu scias senĝene, sentime kaj klare paroli kie ajn. Ankoraŭ multaj homoj opinias nin, Esperantistojn, fantaziuloj aŭ spirite malpli valoraj homoj. Nia devo, do estas pruvi al ili, ke kontraŭe ni superas ilin. Atenta partopreno de la oratora kurso povas esti utilega al ĉiu, kaj garantias al ĉiu sukceson. Estas dezirinde, ke multaj komprenu tion kaj saĝe ekkaptu la avantaĝan okazon, kiun la oratora kurso de SELD liveras al ili. Ĝi prosperos ne nur al nia movado, sed al ĉiu unuopulo aparte.

-Lo-

VERDKORULO SKRIBAS

La instruado estas finita...

Malrapide, kun kapo klinita, mute atendente la aferojn estontajn, mi paŝas al la restoracio. - "Kion eble oni ricevos hodiaŭ," mi meditas, "viandon aŭ terpomojn?" - Ĝi estas tiumomente la unusola problemo, pri kiu mi interesiĝas. Per paŝo, simila al tiu de kondamnito, mi proksimiĝas al la manĝejo...

Bonvenigas min, ŝatinda bonodoro - de sabeliko (kapusta). Reziĝnacie mi eksidas sur la seĝon kaj aŭskultas... Oh, oh, kiel belega, sed kiel trista! - Aha, vi eble ne scias, kion mi aŭskultis la stomakon, amikoj, mian malsatan stomakon kaj ĝian korpremantan kanton pri porkaĵo...

Apude kuŝas kelkaj homoj, kiujn la manĝaĉo tute venkis, - kaj ploras. Ploras en la sabelikon siajn maldolĉajn larmojn de riproĉo – kaj la kelnero ploras kune...

Ne povinte toleri la rigardon je la homoj, kiuj fariĝis oferoj de siaj stomakoj, mi eniras la apudan ejon. Ĉi tie estas terure da homoj; sur la muroj pendas tabuletoj kun diversaj devizoj, ekzemple "Klopotu formanĝi ĉiun viandon!", "Postulu ĉiam trinkmonon de kelneroj!", "Manĝu, homo, manĝu!", k.t.p., k.t.p. Ĉie homoj kaj homoj... Inter ili kuras viglaj kelneroj, kiuj ne volas

de vi manĝ-kuponojn por iomete amuziĝi per via embaraso, eĉ tuj alkuras al vi, se vi vokis, kaj kompleze vin priservos. Ankaŭ tie kuŝas ĉirkaŭe homoj, sed ĉi tiun fojon la tro manĝintaj, kaj ankaŭ kun ili ploras kelkaj sentemaj kelneroj, korpremitaj per tio, ke la gastoj ne volas jam enigi en sin la alportitajn manĝaĵojn. De ĉie aŭdiĝas voĉoj de malesperantoj: "Pro Dio, alportu al mi jam nenion!!!" "Kiamaniere oni enigis ĝin?", "Mi plensatas, plensategas!" Aĥ, aĥ.... ", kaj simile.

Mia ĉiam malsatanta animeto ekremis pro ĝojo: ceremonie mi sidiĝas - kaj tuj ekestas ĉe mi amasego da kelneroj, proponantaj al mi iun dikan libron - estas manĝokarto... - Mi elektas, kaj poste ekflustras: "Sinjoroj miaj, ĉu vi povus doni al mi porkaĵon?"- kaj timeme kuntiriĝas. Kaj - kia miro! La kelneroj ekkuregis en la kuirejon, kaj post kelkaj sekundoj mi havas antaŭ mi la menditan manĝaĵon. Oh, kia bonodoro...!

Mi prenas manĝilaron, tranĉas la unuan pecon, kun larmo en okulo mi volas ĝin konsumi, kaj - - ĵusmomente mi vekigiĝis.

- NoMo-

KRONIKO.

La unua bela tago ellogis niajn samideanojn al la lago; ĉar ili laŭ Ĉe-metodo estas kuraĝaj, ili eĉ kuraĝis eniri la akvon, kaj nia kuraĝega s-ano instruisto Vítek naĝis kun sia edzino preskaŭ ĝis mezen de la lago. S-ano Enlidraketo proponis al li, ke li prenu lian edzinon kune, ĉar ŝi ne scias bone naĝi kaj proponis eĉ rekompencan ĝis 10.000 kronojn, en la kazo, kiam ŝi feliĉe ne revenos. Ĉar s-ano Vítek ne volis akcepti tiel malaltan sumon, kaj la avara Enlidraketo ne volis aldoni, restis por tiu fojo la bedürinda "Fakira" edzino savita. Unu el niaj s-anoj iris vespere "elverŝi" sian koron al la lago, kaj tie kortuŝe ludis harmonikon, lasante fali ardajn larmojn en la lagon. Sed oni neniam scias, kie lin la feliĉo atendas. Kiel ni eksciis, li estis invitita de la kaptantaj fiŝistoj, por ludi kontraŭ bona rekompenco al la fiŝoj, ĉar oni baldaŭ rimarkis, ke la fiŝoj dum la muzikado multe pli bone "prenis".

- Ha -Na- Ko -

NOVAĴOJ

Dnešní program:

Závody na jezeře o ceny. Pánové si zadají v poledne lodičky, tak aby start začal nejdéle ve 3 hodiny. Na každé lodičce musí mít pán sladkou "přítež" (samideánku). Závodí se od přístaviště z Doks do Starých Splavů. Závod je dotován bohatými cenami. Závod řídí Slanina. Bude-li hezké počasí sa-nino Frydrichová se pokusí o rekord ve vytrvalosti v plování z Doks do Starých Splavů.

Večer přednáška pana Josefa Vítka v Grandhotelu. Začátek o 8 hodině.

KLAĈEMA OBSERVANTO

Výstraha! Ježto moje dobré srdce nesnese vědomí, že se na někoho chystá "bouda" - riskuji vyloučení ze školy a prozrazuji, co jsem se náhodou za dveřmi dozvěděl. Ředitelství bylo totiž oznámeno, že mnozí posluchači nedbají výzvy, aby i ve volném čase se zdokonalovali v esperantu tím, že mezi sebou hovoří esperantsky. . . Jsou proto vysláni "tajní", aby kontrolovali samideány a podávali zprávy. Ježto pro toho, kdo opravdu stále esperantsky hovoří, jsou přichystány cenné premie, upozorňuji všechny "kursiny", aby se snad z pohodlnosti o tuto

cenu napřipravili.

- ANIMALO -

Stalo se to ráno.... po večírku "U Jelena". Je to nediskrétnost, ale je to fakt, pozorovali jsme to oknem. Vidíme tam jednoho z našich samideanů přikrčeného, nad ním stojí manželka a jak ho mydlí, tak ho mydlí. Jeden z členů naší redakce, ještě v polospánku honem popadl triedr, aby přesně zjistil příčinu jejího jednání. Trvalo to dlouho, ale svědomitý rerortér vydržel pozorovali hrůznou scénu až do konce, i když v ruce manželky zableskl se nějaký hrozivý předmět, jenž našemu samideánu mohl býti osudný. - Celá tato domácí záležitost dopadla celkem dobře, až na několik šrámů na krku našeho s-ana, avšak vina leží jedině na něm, poněvadž víme, že už je dosti dlouho ženatý, by svou manželku naučil vyholovati krk.

-Ha-Na-Ko-

Korupce. Dozvěděli jsme se, že náš šéfredaktor přijal uplatu třech kremrolí, které byly odevzdány jeho bytné od neznámé mu osoby ženského rodu s černým vlasem na hlavě. (Podotýká se, že přišly v pravý čas.), neboť pan redaktor měl právě návštěvu vzácné dámy. Po neznámé pachatelce, která si takto svou úplatou chtěla získat inkognito, se pátrá.

ANONCOJ

Komercistoj bonvolu vin anonci ĉe s-ano Pytloun. Temo: Esperanto komercista Unio.

Znaĉce "Nemám rád ne jistotu". Dostane-li se karbanátek "bez", je to jídlo bezmasé — vezme-li číšník lístky, tak soudím z příkladu, který se mi stal dnes, že je tam alespoň trochu masa. U řezníka dostala jsem "itrnici" "bez" v restauraci "se". Neklamný důkaz vam dá nabídka karbanátku psovi, bezmasý ponechá Vám.

Znaĉka "Nejistota můj elixír".

Zn. "Vegetarián". Kleĉte ráno u schodů chrámových, lístek na chleba Vám bude vhozen do ĉepice.

Zn. "Milosrdná".

ANEKDOTOJ PRI ZAMENHOF

En Varsovio antaŭ kaj dum la unua mondmilito kunvenadis ofte la pioniroj, la amikoj de Esperanto kaj diskutadis pri la objekto de siaj zorgoj. Tie estis la fratoj de la Majstro (Dro Leono kaj Felikso), Grabowski, Zakszewski, Leo Belmont, Dro Robín kaj aliaj. Iu fine diras: "Io efektive mankas al Esperanto, por ke ĝi kaj ĝia kreinto akiru la famon. - Nu, kio mankas? Diru rapide, petis alia. - Mankas la morto de nia Majstro . . . ĉar dumviva gloro estas tiel malofta . . . Dum sufiĉas, ke oni mortu, por fariĝi fama. - Mi do proponas, ke ni forkonduku dumnokte la Doktoron ekster Varsovion kaj mortigu lin. Ĉu vi konsentas, Doktoro? - Jes, respondis Zamenhof, sed . . . mi preferas, ke tio estu iom pli . . . poste . . .

(Daŭrigo)

APERAS ĈIUTAGE
Verda Voĉo de Doksy
REDAKTORO ANT. SLANINA
AMUZA GAZETO DE SOMERA ESPERANTO-LERNEJO

23. VII. 1948.

N-ro 6.

Prof. dr. Hugo Jokl el Tábor:

Doksy anstataŭ al ni Malmö!

Ĉiun jaron havas la Esperantistoj de la tuta mondo feston de la kongreso. Kial fondis nia Majstro universalajn kongresojn? En la jaro 1905 estis la unua kongreso en Boulogno sur maro, kie la adeptoj de nia lingvo konvinkiĝis, ke ĝi vivas, ke la kunvenintoj sin reciproke komprenas, kaj ke la lingvo estas do taŭga fariĝi mondkomprenilo. La pruvo estis donita kaj Esperantistoj fariĝis batalantoj por la nobla ideo. Do, bone! Kial tamen dum pluraj jaroj la Esperantistoj denove devis kongresi? Ĉu ili povis ankoraŭ dubi, ke nia lingvo estas perfekta? Ĉu la unua sukceso ne estis sufiĉa? Ne, ĝi kontraŭe vekis pli grandan sopiron je pluaj kongresoj. Esperantistoj depost tiam ĉiujare kunvenadis en pli kaj pli granda nombro, ne nur pro tio, ke ili depost la kongreso ĉiam pli multobligadis, sed ankaŭ pro tio, ke ili ĉiam pli kaj pli perfektigadis parole kaj skribe. Estas konate, ke ju pli multe la plugilo plugas, des pli hele ĝi brilas. Same okazas kun la lingvo. La Zamenhofanoj tuj konstatis, ke pli multe oni lernas, se multaj aktiviĝas. La lingvo bezonas ankaŭ nin, ne nur ni la lingvon. La lingvo bezonas la homojn, por ke ili serĉu, kio ankoraŭ mankas. Kaj fakte, la adeptoj de nia movado ĉiam pli riĉigas la vortaron, ĉiam pli elastiĝas la esprimomanieron. La spriteco de unuopuloj montriĝas kiam la parolturno estas nova, sed post nelonga tempo jam ĉiuj uzas la novaĵon kaj ĝi fariĝas ĉiutaga frazo. Sed kelkaj lingvaj inventoj alvenas, surprizas, kelkan tempon restas kaj same kiel ili alvenis, ili denove foriras, malaperas. La kaŭzoj povas esti diversaj. Sed fakto estas? La Esperanta popolo ne povas ĝin digesti kun utilo por daŭro ĝi ne estas sufiĉe — Esperanta. Jes! Por daŭro devas esti ĉiu vorto laŭsisteme en konsento kun la spirito de la viva lingvo. Kaj ĉu iu dekretas tiun ĉi leĝon de ĝusta esprimo, neniu ordonas ĝin individue, sed la Esperanta tuto ĝin aŭ akceptas aŭ malaprobas. Kaj tiu ĉi tuto estas la Esperanta lingvouzo. Unu malgranda tuto estas miaj kluboj, niaj kunvenoj kaj la publika granda tuto estas la universalaj kongresoj. En la kluboj aŭskultas ĉiam la samajn samideanojn. Ni jam konas ne nur ilian voĉon, sed ankaŭ ilian vorttrezoron. Ĝi ofte ripetiĝas, speciale, se la klubanoj ne estas diligentaj legantoj. Ĉiu el ni emas uzi kelkajn vortojn kaj ofte trovas kaŭzon por ripeti ilin. Tial estas interese aŭskulti en la klubo laŭeble multajn samideanojn. Ĉiu havas alian rapidecon de la parolo, ĉiu havas alian voĉon, unu altan, alia malaltan, ĉiu faras aliajn erarojn kaj ĝojas pri korektado de la aliaj, ĉiu havas alian temperamenton kaj tial ankaŭ lia lingvo sonas alie, sed ĉiuj havas malgraŭ tio komunan ion. Tion povas sperti ĉiu, kiu vizitis multajn klubojn en diversaj urboj. La samon oni povas konstati en diversaj landoj, ke ankaŭ samlandanoj havas proprajn parolturnojn, sed la ĝenerala uzado unuigas la lingvon kaj faras el ĝi komunan klasikan interkomprenilon. Tion oni dankas al niaj kongresoj. Ili donas al ni bezonatan certecon, la konscion, ke ni parolas ĝuste, laŭregule kaj ĝenerale kutime. Dum normalaj tempoj ni vizitadis la universalajn kongresojn - nun ni vizitadu nian verdan Doksy - Esperanto-lernejon de Ĉeĥoslovakujo. Ĝi vivu, kresku kaj floru!

KRONIKO

Hieraŭ posttagmeze okazis vetremado sur la lago, kiun ĉeestis nekalkulebla nombro de ses konkurantoj. Kvankam la lago estis tute kvieta, okazis neniu malfeliĉo krom tio, ke la ĉefaranĝanto s-ano Slanina venis kiel kutime malfrue kaj la kontrolŝipo ne volis reveni preskaŭ de la mezo de la lago por lin kunpreni al Staré Splavy, kie estis la celo. Tiel okazis, ke la konkurantoj devis atendi ĝis la ĉefaranĝanto kun la premioj feliĉe alvenis nur kun kvaronhora malfruiĝo per alia boato. En la konkurso venkis same kiel pasintjare s-ano Jestřáb en rekorda tempo 26. 0 minutoj, dua estis Mecera en 28. 00 minutoj, poste sekvis Šubrt, Mlejnek, Novák, kaj la specialan rekonon meritas nia d-ro Enlidraketo, kiu sukcesis malfruiĝi pli ol kontrolboato, kiu estas konata pro sia granda rapideco, egala al tiu de la vetkuranta limako. Kiel premioj estis donacitaj libroj, cigaringoj, cigaredujo kaj speciala premio por Enlidraketo estis lia propra fotoaparato, kiun li akceptis kun granda kortuŝo. La sceno de la transdonado de la premioj estis filmata. Persistan konkuron de l'naĝado partoprenis s-aninoj Markýza, Fridrichová, Nývltová, s-ano Mirek. Venkis "ĝemeloj" Fridrichová-Nývltová. (Rim. de l' red.: ĝemelo Fridrichová nigrohara, ĝemelo Nývltová blondhara.) Sed la plej sukcesa estis "markizino", akompanita per boato de "Hanako", kiu sciis eĉ dum vetnaĝado kanti, paroli kaj rakonti fabelojn al la akompanintoj, kiuj ŝin edificadis per ĉiuspecaj promesoj, eble, ke ili ŝin mort-batos, se ŝi ne naĝos pli rapide. Sed tamen ŝi naĝis tiel rapidege, ke por la tempo-kontrolo sufiĉis tute normala kalendaro. -HaNaKo-

o—
Ek al nova sporto Dediĉita al Karolo Rossetti.

Mi aŭskultis radio-disaŭdigon
simplan raporto-paroladon
Pri fiskulturo; kiu el ĉiuj
montros la plej rapidan pied-kuradon.

Ne gravas de kie kiu alvenas,
ne gravas kia estas la homo,
nur al titolo Majstro ĉiu celas
por titolo kaj brilanta diplomo.

Kaj mi cerbumis per la tuta menso
pri diversaj vetkuradoj,
pri vetbataloj, kie oni hazardas
per ĉio, por malkaraj paradoj.

Ne ekzistas nur brutalaj vetbataloj
nur fizika forto sur la tero,
ideoj novaj ekpaŝas antaŭen,
ideoj de l'koro kaj animkulturo.

Horoj de novaj homoj ekpaŝas,
horoj de Esperantistoj kun nova kanto,
sonas pri homeca nobla vetbatalo,
kanto de novaj homoj por Esperanto.

Esperanta koro.

NOVAĴOJ

Dnešní odpolední program.

Za krásného počasí koupaní v jezeře, v 17 hod. odpoledne řečnická lekce v letním divadle pro účastníky kursu D a ty, kteří se přihlásili z kursu C, povinné. Prosím, přijďte včas. Večer se jde brzo spát, jelikož v neděli je výlet do Českého Ráje. -**V neděli Verda Voĉo nevyjde**. Na pondělí se připravuje filmový večer. Bližší v pondělním V. V.

Ředitelství Školy dostalo pozdravy:

Zdravíme srdečně všechny učitele a posluchače Školy a přejeme všem příjemné učení a zábavu, slunečné počasí a výborný prospěch. Vivu Esperanto! Vaši upřímní Svoboda, Litomyšl, Schánělová, Boleslav.

Ředitelství Letní školy esperanta a všem žákům přeje mnoho úspěchů, radosti a zábavy bývalý žák Antonín Settek, učitel z Příboru.

KLAĈEMA OBSERVANTO

Dověděli jsme se, že jeden z žáků Školy přivezl si s sebou houpacího koníka pro ukrácení dlouhé chvíle. Jelikož Škola zachovává naprostou diskrétnost, nechce jméno žáka Rudolfa Procházky z Plzně uvádět. Redakci je podivné, jak je možno, že nejmenovaný žák R. P. může mít ve škole dlouhou chvíli, a ptáme se, zda dostal potřebné povolení k převozu tohoto koňského dobytčete.

Velký mág "Animalo" provádí neúnovně svoje kouzla i při obědě, kdy nechá celý oběd zmiznout ve svých utrobách. Prozradil nám, že má doma zázračnou černou kozu, která dojí (- divte se! -) bílé mléko.

Někteří samideáni nevěřili, že naši "Markýzu" táhne do Doks jen touha, aby se zdokonalila v esperantu. Naše redakce nelitovala nákladu a vyslala zvláštního detektiva, který vypátral, že Markýza již loni ztratila v Doksech srdce. Jelikož je všeobecně známo, že bez tohoto, třebaže malého, orgánu, není možno dlouho žít, a redakce zná pána, který tuto nehodu způsobil, a jenž byl viděn mezi pátou hodinou a vánocemi v její blízkosti, žádá reakce, aby svou vinu napravil, a v dopise udal své jméno a plnou adresu pod značkou "sňatek vyloučen".

-HaNaKo-

Rabindranáth TÁGORE:

Proč zvadla květina? Přitiskl jsem ji k srdci svému s úzkostlivou láskou, a proto květina zvadla.

Proč praskla struna, na harfě? Chtěl jsem vynutit ton, jenž byl nad její sílu, a proto struna na harfě praskla.

Proč mne zahanbuješ pohledem? Nepřišel jsem jako žebrák. Jenom na prchavou hodinu stanul jsem na konci tvého dvora u zahradního plotu. Proč mne zahanbuješ pohledem?

ANEKDOTOJ PRI ZAMENHOF

2. Dum la kongreso en Krakowo en la teatro Zamenhof sidas en sia loĝio. Eniras Leo Belmont, esperanta poeto, kiu volas lin saluti. La d-ro, gastama kiel ĉiam, volas lin sidigi sur la unuan lokon: "Ho, ne, s-ro d-ro, mi tion ne faros" – "Kial? Bonvolu sidigi." - "Oni povus kredi, ke estas mi la aŭtoro de Esperanto. Mi ne volas min kompromiti!"

ANONCOJ

Zájmové skupiny. - Povšimněte si vyvěšených krabic ve škole, kam vhod'te napsaná vaše přání a názory. Přihlášky na nové nálepky, plakáty do téže krabice. Esperanto-koro.

Dával bych privátně esperantské hodiny krásným slečnám. Vyučuji podle viastní speciální metody a úspěch je vždy zaručen.

"Tute senpage. "

ODPOVĚDI.

Klečel jsem dnes ráno u dveří chrámových a čekal netrpělivě, lístek na chléb mi však do klobouku vhozen nebyl. Mám takto klečct po celý týden. Zn.: "Vegetarián."

S karbanátkem jsem to zkusil, u psa mého domácího. Pes karbanátek nevezal, z čehož soudím, že byl bezmasý, protože myslím, že nepatřím k těm lidem, "od koho by pes ani kus chleba nevezal". Děkuji i za radu. Karbanátky budu jíst nyní bez obavy. "Vegetarián"

APERAS ĈIUTAGE
Verda Voĉo de Doksy
REDAKTORO ANT. SLANINA
AMUZA GAZETO DE SOMERA ESPERANTO-LERNEJO

Doksy, 26. VII. 1948.

Nro. 7.

Jelĉ:

Esperanto -Esperantismo- Esperantujo.

Sciencistoj kaj esplorantoj de nia jarcento rapidpaŝe laboras en ĉiu speco do homa agado kaj faktoro antaŭe ne konata estiĝis fakto: En kelkaj horoj aŭ tagoj ni atingas eĉ la plej malproksimajn lokojn, kiuj antaŭ nelonge estis malcivilizitaj kaj nun donas novajn viveblecojn.

Tiamaniere la homo ankaŭ staras antaŭ unu tre grava problemo- forigi lingvajn barojn inter la popoloj. El pure praktika vidpunkto maleblas lerni diversajn lingvojn, ĉar ĉiupaŝe estas substrekata la bezono de praktika eluzo de tempo je maksimumo. Tiel ankaŭ nia internacia lingvo ne plu estas idealo, sed utila rimedo, kiu ege facile solvas la supre menciitan problemon. Ni konstatas ĉiutagan kreskon de niaj vicoj kaj for estas la tempo, kiam oni rigardis Esperantiston, kiel certan strangulon, kiu sonĝis pri io neatingebla.

Kvankam ni Esperantistoj sentas la ĝojon super tiu ĉi konstato, tamen ni devas ankaŭ ne forgesi nian gravan respondecon, kiu estas ligata al nia afero; ne nur la forigo de lingvaj baroj, sed paca kaj frata harmonio de tutmondo estu same sankta celo de ĉiu Esperantisto. Dum mia migrado mi spertis, ke en tre multaj lokoj oni rigardas nian movadon kun la plej alta respekto, ĉar loka Esperantistaro vere agas laŭ la intencoj de nia Majstro. Kaj do, karaj, ni ne forgesu tiun nian moralan devon kaj ĉiuokaze ni faru same! Forigo de nebezonata ŝovinismo anstataŭ la homara amo estu nia celo! Tiel ni plej potence helpos al la mondo. Baldaŭ ni havos sufiĉajn rimedojn, respegulitajn en la nombro kaj kvalito de nia membraro kaj tiam ni sentos ankaŭ niajn fortojn!

Se nun ni vivas en malgranda Esperantujo, ĝi estiĝu ekzemple por la estonta unuopa agado en niaj propraj hejmoj. Ni celu atingi la plej altajn sciojn, kiujn dum mallongaj du semajnoj ni povas akiri. Restas sufiĉa tempo por persona refreŝigo kaj ripozo post la plenumo de la lernejoj devoj. Praktiku la lingvon ĉiupaŝe uzante ĝin. Ne hontu porti nian belegan kvinpintan verdan stelon, kiu simbole unuigas la kvin mondpartojn. Ĉiutaga honesta propaganda agado estu nia serioza helpilo en nia nuna Esperantujo, samkiel en niaj respektivaj hejmlokoj. Fine ankaŭ ne forgesu, ke rido ne nur sanigas sed ankaŭ kunhelpas!

VERDKORULO SKRIBAS.....

Do, amikoj, pasis jam unu tuta semajno, de kiam ekaperis en la stacidomo Doksy pli aŭ malpli grandaj grupoj de Esperantistoj, de homoj embarasitaj ankoraŭ per la bonvenigo, lasintaj sin blinde konduki en la loĝejojn...

Kaj hodiaŭ, ĉe komenco de la dua semajno? Oh, amikoj, hodiaŭ trovis jam ili ĉiuj komunan deminatoron en nia kara lingvo, kaj krome, ankaŭ en ... sed ni estu diskretaj! Kaj al ni ŝajnas hodiaŭ, ke ni estas ĉi tie en Doksy jam terure longan tempon. Efektive - ni estas ĉi tie - sed ĉu ne estis ni ĉi tie dum plenigado de la aliĝilo almenaŭ en pensoj? Kaj tiam alproksimiĝis la tempo de forveturo al Doksy kaj ni demandis: »Nu, aŭskultu jen, pri kio ni demandis ...

... fraŭloj: "Ĉu estos tie belegaj fraŭlinoj?"

... fraŭlinoj: "Ĉu estos tie belaj fraŭloj?"

... sinjoroj ne tro junaj: "Kion oni trinkos?"

... sinjorinoj ne tro junaj; "Kion oni manĝos?"

Sed ni ĉiuj tute certe sciis, ke ni fartos bone. Kaj ĉu ne? Ĉu fartas ni ne bone, amikoj? Jes, jen kaj tie aperadas ja manko, sed kion ne kapablas bona volo de ĉiuj samideanoj venki! Oni forgesas facile en plena humoro gravan mankon: ne sufiĉan manĝaĵon. Oni diras, ke la homoj renkontiĝas en la mondo por tuj disiĝi. Por ni, amikoj, ne ŝajnas tiu devizo tre vera. Ni ĉiuj ja kunvenis por neniam disiri! Jam hodiaŭ ni povas vidi geesperantistajn parojn, kaj mi vetus, ke ili ne plu volas . . . disiĝi.

Nia kara lingvo, favoru do ankaŭ la amon, amon belan kaj puran, amon, kiu floras en ĉiu aĝo ...

-NoMo-

-o-c-o-o-o-

ANSTATAŬ KRONIKO

LETERO RICEVITA DE S-ANINO REJTHÁRKOVÁ.

Karaj gesanideanoj el SELD!

Mi sendas al vi multajn salutojn el mia nuna rastadejo: Hradeca malsanulejo. Mi tute ne pensis, kio okazos, antaŭ ol mi forveturis de Hradec. Sed ni devas ankoraŭ ĝoji, ke ne okazis ankoraŭ io pli nalbona. - Hieraŭ estis ĉe ni vizite la Danino Anelis kaj ni tre bone interparolis. Ŝi estas ĉi tie en la sama pavilono, kiel mi. Do ni certe vidos nin hodiaŭ denove. Mi tuj, kiam ni alvenis, memoris ŝin, sed ni ne volis ŝin viziti, ĉar mi aspektas iom strange. Mi havas iujn harojn fortranĉitajn kaj aliajn gluitajn per sango. Sed imagu, ŝi eĉ tiel rekonis min kaj ni babilis pri ĉio. Ŝi ankoraŭ ne estis operaciita, kvankam la danaj gazetoj jam skribis pri ŝi artikolon sub la titolo: "Danino operaciita en Ĉeĥoslovakujo." Kiam ŝi foriris, mi ne sufiĉis preskaŭ respondi ĉiujn demandojn de pacientoj de mia ĉambro: "Kiel vi parolis?" - "Kio estas Esperanto?" - "Ĉu tio estas facila lingvo?" - "Ĉu estas multe da Esperantistoj en la mondo?" k. aliaj. Vi certe scias, kio interesadas neesperantistojn. Poste ni ĝis vespero parolis pri Esperanto, pri SELD, pri Zamenhof. Mi estas tie ĉi sufiĉe feliĉa, sed ne tre. Mi vidas, kiel bela vetero estas, via lernejo eble traloĝis en liberan naturon, posttagmeze vi estas ĉe la lago sub la verda standardo kaj mi ĉi tie nur memoroj estas ĉe vi. Sed mi atendas, ke alveturos mia patrino kaj mi iros en hejnan flegadon . . . Sed mi esperas, ke mi ne estas longe malsana. Mi dezirus ankoraŭ dimanĉe posttagmeze esti en Doksy, ĉar mi volas persone gratuli al mia bona kunloĝantino Anjo al ŝia nomfesttago ...

Via fidela samideanino

Lída Rejthárková

Vizte zprávu ve Verda Voĉo o nehodě naší samideánky ve 4. čísle.

NOVAĴOJ

Odpolední program. Za slunečného počasí koupání v jezeře, za příznivého počasí beseda v letním divadle, začátek ve 10 hodin. Večer dle možnosti předvedení úzkých filmů z loňské LŠED. Místo kde bude film promítán oznámíme rozhlasem ve škole.

Holandský samideán Verdong, který se zúčastnil loňské SELD, srdečně zdraví všechny učitele a účastníky kursu.

KLAĈEMA OBSERVANTO.

B2 ve zkratce. -

Boduánky, boduáni,
nebojte se namáhání;

Vstaňte bystře ráno směle,
vrhněte se ven z postele,
byste přišli včas na místa,
kde vás čeká věda čistá.

Všude plno chtivých očí,
děvčata se k chlapcům točí
před zvoněním na náměstí,
kde se rodí nové štěstí.
Poslechněte hlasu zvonu.
Oddejte se Esperanta tónu!

S jasným okem, s jasnou lící,
už vás víta přísedící,
doktor Vaněk s humorem,
mazlíčí se se sýrem,
tajně chystá písničky,
neprozrad'te, lidičky! "

Vítek Josef - krasavec a elegán,
moudrý světem prošlý, velký pán,
diskutuje s Švédy, Rusy,
arboj jsou však proň rebusy.

Buduánky - intrikánky,
zanechejte ty poznámky:
"Markýz učí děvčata,
by je chytil v tenata. "

Na pódium vystupuje,
sladounce vždy vyslovuje :
"Ga - lo - ŝo, po - ŝo",
instruisto stíhly, mladý,
zdůrazňuje gramatiky, vnady,
poznáte ho na ten šup,
vždyť má vlastně zlatý zub.

Boduánky si šeptají,
že v "A" kurse rozdávají
dámám rudé růžičky,
by zjasnily tvářičky.
Pány prý též podplácejí,
- cigarety jim dávají.
Věřte všemu nebo ne -
klep se vždycky vyvine.

-DrVa-

Asertas f-ino K., ke ŝia instruisto, fame konata Esp-isto, malbone instruis ŝin en geografio, kaj tiel ĉi eraras en bohemaj reĝoj. (Ŝi opinias, ke en kastelo Bezděz estis arestita Venceslao la Iva). Ŝi konscie konstatas, ke la instruisto donis al ŝi tre malmulte, sed nun li donas al ŝi ankoraŭ

malpli. Evidente, ke ankaŭ instruistoj povas ricevi de la lernantinoj notojn, pri malkapableco.

- Ko -

"Markizino, junulino,
estas vera belulino.
Esperanton ŝi tre ŝatas,
kvankam nun ŝi malsatas.

-Edro-

ANONCOJ.

Znaĉce "Vegetarián". Přišel jste patrně pozdě, a tím nastala záměna klobouků, leč lístek vhozen byl. Spokojíte se s drobty mého stolu? "Skromný služebník můj"

Zn. "Milosrdná".

Prosím pány kouzelníky, aby mi přičarovali v době co možná nejkratší masový lístek. "Spěchá-10 kg dole".

Pán, /ředitel/ který dostal k svátku pusu od naší sekretářky, žádá o větší příděl. "Recept kdykoliv k dispozici".

Hledám krmení pro mého dřeveného koně. Upozorňuji, že můj kůň žere jenom suché seno, protože po "zeleném" by moc běhal. Zn. "Výměnou plzeňské"

ENIGMOJ.

Kiu el Doksanaj instruistoj estas la plej bona? - Solvo: Certe Vlastimil, ĉar li estas Severa.

Kiu el ili estas la plej bongusta? Solvo: Antonín, ĉar li estas Slanina.

OPRAVA PODLE rak. -uher. § 19 A.

Není pravda, že pan Vítek žádal více než 10.000Kč v případě, když vezme manželku dra Enlidraketo na jezero, jak bylo uvedeno v předminulé kronice pro případ, že by se ona šťastně nevrátila, ale pravdou je, že s-ano Vítek tuto nabídku přijal, ale pí Enlidraketová, která byla ve snu minulé noci varována, neměla vůbec v úmyslu vyplouti na jezero. -Edro-

APERAS ĈIUTAGE
Verda Voĉo de Doksy
REDAKTORO ANT. SLANINA
AMUZA GAZETO DE SOMERA ESPERANTO-LERNEJO

Doksy, 27. VII. 1943

Nro. 8

Dr. Aug. Pitlík

Esperanto- junigas:

Kiam mi antaŭnelonge iĝis 65jarulo, mi ofte aŭdis la demandon, kiamaniera mi sukcesis atingi tiun aĝon sen frapanta perdo de la fortoj animaj kaj korpaj.

Kvankam la aĝo de 65 jaroj ne estas ankoraŭ "alta" aĝo kaj la vera maljunaĝo komenciĝas - laŭ konstato de medicina scienco - nur iom pli poste, tamen, ĉar laŭ statistiko ĉe ni sole du trionoj de la homoj ĝisvivas 60 jarojn de sia vivo, la aĝo de 65 jaroj estas jam iom rimarkinda.

Kaj kiamaniere mi ĵus sukcesis atingi tiun aĝon? - Jen **recepto**: Mi dum la tuta vivo penis kolekti rememorojn, kiuj dum maljunaĝo helpus min forpeli la malsanojn, plibeligus mian pensadon, ebligus al mi kunpreni la novan vivon kaj fari kompromison kun la nova stato de la aferoj. Jes, mi kolektadis rememorojn! Rememoroj pri la travivaĵoj estas riĉo de la maljuna aĝo; sen ili la vivo de la maljunuloj fariĝas malfacila, "peza" kaj egalas la iom - post - ioman agonion ka mortigaĝadon.

Ĉar mi jam kiel 19jarulo fariĝis Esperantisto kaj depost tiu tempo mi partoprenas — private kaj aktive — la Esperantistan movadon enlandan kaj eksterlandan, ne mire, ke **la plejparto de miaj rememoroj fontas en Esperanto**. Fundamenta studado al la lingvo kaj ĝia literaturo, interkorespondado kun la eksterlandaj samideanoj, partopreno je l'esperantaj entreprenoj enlandaj kaj eksterlandaj (univ. kongresoj), miaj peresperantaj vojaĝoj en ĉiujn ŝtatojn eŭropajn, Nordan Afrikon kaj Usonon, jen neelĉerpebla fonto de miaj rememoroj! Al Esperanto mi dankas, ke mi ankoraŭ nun estas kapabla aktive partopreni la movadon.

Serĉu kaj kolektu ankaŭ vi rememorojn sur kampo Esperana! - Ankaŭ vin Esperanto certe - junigadus.

G. Bavorovský: Akátová alej.

Ty naše stráně nad drahou
tak smutny, opuštěny.
Již neslyšet tam stříbrný Tvůj hlas,
ni tlukot průvodcova srdce.
Je ticho na pěšině. Alej akátová
již vánkem nehladí Tvůj vlas
a nešeptá Ti sladká moje slova.

Což konec všemu, lásce, přátelství?
Ne, nevěřím. Až jarní vlahý větřík
zas zadovádí krajem, strání zahučí,
zas budeš má, zas v aleji akátové
- v mém náručí.

VERDKORULO SKRIBAS...

Dnes, přátelé, zase pro změnu česky. To proto, abyste všichni rozuměli, a abyste si vryli v paměť každé slovo.

Snad se vám to, co vám dnes povím, bude zdát nepravdivým, a spíše byste to považovali za pohádku. Přátelé, budu Vám tedy vyprávěti pohádku dneška, pohádku o vzorné ochotě, pohádku, která se opravdu udála.

Zdá se, že pro dnešní svět se stává ochota a dobrá vůle elementy naprosto zbytečnými a lidé si pomalu musí zvykat na vzájemné jednání, které se nedá s dobrým svědomím nazvat dobrým. Už dávno, přátelé, přestala u nás slušnost existovat, a proto tím více si vážíme této vzorné výjimky.

Stalo se ve Starých Splavech. Mají tam hotel, který se zdánlivě nikterak neliší od ostatních hotelů svého druhu. A přece, jaký rozdíl! Navzdory všemu vládne zde totiž ochota a dobrá v prvé řadě. A kde jsou tyto, musí samozřejmě vládnout i všeobecná spokojenost, co do personálu a vedení. Již výše zmíněné vlastnosti by nám úplně mohly postačit k tomu, abychom věřili, že na některé lidi snad přece jen dnešní doba nepůsobí tak zhoubným dojmem. Ale právě ona zajímavá událost mě nutí, abych ji a s ní i tento vzorný podnik přede všemi vyzdvihl.

Jeden náš samideán přišel do zmíněného podniku, usedl a objednal si pivo. Byl ihned obsloužen, ale protože v tu dobu měl zrovna potíže s hlasem, požádal číšníka, zda náhodou nemá elektrické ohřívadlo, aby tím jeho hlasivky netrpěly. - A nyní by se mohl leckdo domnívat, že číšník se s pohrdavým gestem ušklíbne, pak řekne, že nikoliv, a bude-li si o dotyčném myslet při nejmenším, že se zbláznil - ("Copak někdo někdy viděl, aby dnes bylo hostovo přání rozkazem?") Ale neučinil tak, nýbrž s politováním oznámil, že takovou věc zde, bohužel,

nemají. Nazítří přišel samideán náhodou znovu a číšník mu okamžitě přinesl - úplně nové, zřejmě ihned koupené ohřívadlo!!!

Přátelé, což se dnes opravdu nedá věřit v lidi?

- NoMo -

KRONIKO

V neděli ráno se má vyjeti do Českého ráje a ono prší.... To však by nebyli esp-isté, kdyby se dali odraditi, a ku podivu, tentokráte se dostavili včas, stejně jako autobusy byly úderem sedmé na místě.

Než se však usadili (k čemuž bylo použito i veřejných laviček, přinesených do vozu z náměstí), bylo skoro 3/4 na 8. Vedoucí vůz se rozjíždí a za ním druhý s vlečákem a za chvíli již opouštíme Doksy. Hlubokým dojmem působí pohled na požárem zničené lesy, vlastně jen místo, kde ještě před rokem stály. Ponurý pohled je však vystřídán veselejším pohledem krásné krajiny. Tím také stoupala nálada ve voze a za chvíli se již ozvalo známé "Pějme píseň dokola". Jedna píseň za druhou, veselá a hlavně národní a již se zastavujeme v Mladé Boleslavi. Po kratší zastávce opět nasedáme a za všeobecného mlčení, podmíněného požíváním všeho, co bylo v autobuse k snědku, přijíždíme již do Českého Ráje. (Pokračování příště)

NOVAJOJ

Dne činí odpolední program: V případě hezkého počasí maňáskové představení na pláži, účinkuje 20 osob -Ďe-metoda-instruisto a městská hudba. Bude provedena velká výpravna hra "O hvězdě naděje a jak k ní nejkratší cestou dojít".

Večer ve 21 hod. Slavnostní večer k jubileu našeho milého ředitele pana doktora Pitlíka. Žádáme, aby se tohoto večera všichni účastníci LSED v plném počtu dostavili.

KLAČEMA OBSERVANTO

Při procházení jedné zvláště úzké soutěsky n Masarykově stezce se jedna samideánka o váze 137,075 kg vzpříčila, vtlačena mezi balvany příliš pospíchajícími a neopatrnými samideány, takže nemohla dále ani zpět. Návrh jednoho samideána, aby se nějaký čas počkalo, až nešťastnice zhubne hladem a sama se takto uvolní, nebyl přijat hladovými samideány. Na návrh jednoho z nich byli přivoláni skauti, kteří s neobyčejnou zručností prosekali skálu a tak umožnili další pochod. Pohřeb zmíněné samideánky bude při zkouškách po ukončení školy, účast kursanů bude povinná.

-Ha-na-ko-

Při návštěvě Českého ráje si pro družnou zábavu samideáni ani nepovšimli, že se nám tam někde ztratil náš průvodce. Následkem toho se stalo, že některé účastnice zabloudily místo do ráje do českého předpekli, zvláště ty, co měly gumové podešve, brzy zjistily, že by se z hladce vyšlapaných, kluzkých schodů dala zřídit skluzavka, při čemž by bylo postaráno o levnou zábavu všech samideánů. Dobrý nápad však zamítl pro nedostatek porozumění oběda chtivých samideánek.

SENTENCOJ

Sesdek jaroj-jen aĝeto
se vin plaĉas knabineto.

(Esper. proverbo)

ANONCOJ

Diapositivy opět ke koupi v kanceláři u s-ana Pytlouna. Velmi dobrý propagační prostředek - zakupte je pro svůj klub!

Při výstupu na rozhlednu ztratila jedna s-anka vlásenku - (česky "hornodli"). Poctivý nálezce se žádá, aby ji za dobrou odměnu vrátil do redakce Verda Voĉo. V případě, že tato nebyla nikým nalezena, prosíme ředitelství letní školy esperanta, by výlet byl opakován a všichni s-áni ztracenou "hornodli" povinně hledali.

- Ha-ino -

Jistá samideánka, která během posledních 14 dní přibyla asi 27 kg na váze žádá P. T. redakci o laskavé sdělení, zda u kostela padají také lístky na maso a v kterou hodinu.
Zn. "14 dní samé brambory"

Známý Dr. Enlidraketo přijme za velmi výhodných podmínek několik prvních milovníků pro svůj divadelní podnik "U Sněhurky a 7 trpaslíků". Pro bufet téhož podniku se přijme prodavačka čokolády a banánů a podobných lahůdek, věk 15-17 roků.

Zn. "Trvalá existence".

APERAS ĈIUTAGE
Verda Voĉo de Doksy
REDAKTORO ANT. SLANINA
AMUZA GAZETO DE SOMERA ESPERANTO-LERNEJO

28. VII 1948.

N-ro 9

Dr. Černý:

Pri estonto de somerkursoj

Okazas multaj disputoj kaj debatoj ne nur inter profesoroj, sed ankaŭ inter la aŭskultantaro mem. Doksy tre plaĉas. Oni ne kontestas la ravan belecon de ĉirkaŭanta pejzaĝo. Tamen kelkaj, kaj kun jaroj pli granda nombro de kursanoj estos kaj fariĝos la ripetata restado en Doksy iom enuiga. Do, oni pridiskutas, ĉu ne estus eble ŝanĝi ĉiujare la lokon de la kursoj en ilia ĉi-jara formo (A, B, C, D, ev. kun paraleloj). Do, eble venontaj somerlernejoj povus okaazi en Ŝumava aŭ ĉe la lago Babylon, aŭ en Krkonoŝe, aŭ banejo Bělhrad, kaj tiel ĉiujare povus lernantoj progresantaj trovi novan amuzon kaj agrablajn ŝanĝojn lokajn.

Doksy povus esti centro do nia esp. universitato, kie povus esti fondita bona librejo kaj legejo. Ĝi povus servi por plej supera perfektigo en la lingvaj kaj fakaj sciencoj pri-esperantaj, per la prelegoj. Povus esti lecionoj de ĉiuspecaj fakuloj kaj la frekventantoj povus aŭskulti kaj viziti ĉion, pri kio ili plej multe interesiĝos. Mi tre rekomendus konservi, almenaŭ por kelkaj unuaj jaroj, pli superan, resp. plej perfektigan kurson oratoran, disputan, propagandan, kio ni povus akiri niajn plej fervorajn batalantojn por la ideo, ĉar ĝis nun ili estas plej multe nur pli malpli amatore ne spertaj volontuloj, kaj ofte pro sia nesperteco kaj societa ne tute korekta sintenado pli domaĝas, ol prosperas la movadon.

Mi esperas, ke mia instigo servos kiel bona bazo por eventualaj aliaj proponoj taj projektoj.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Nokturno en malnova stilo

Mil vortojn karesajn mi facile inventas
por diri moderne, kion mi sentas.
Sed kiam mi finfine apud vi eksidas
kaj karajn okulojn mi brili vidas,
al viaj lipoj tiras min sopiro forta,
kaj mia buŝo silentas senvorta.

-Grafo-

VERDKORULO SKRIBAS

Estas dimanĉo; aŭtobusa motoro gaje kantas dum la vojaĝo tra la "Ĉeĥa paradizo" . . .

Oni veturas ekskurse, la vetero estas konvena, interne de la veturilo regas bonhumoro, kaj el ĉiu angulo eksonas rido kaj komuna kantado... Kantado. Hm, sciu, estis iomete stranga kantado. - Pardonu, amikoj, ke mi observas nian ekskurson iom el tiu mala flanko. Vi eble en ĉio ne konsentos kun mi, sed vi tamen klopu du imagi miajn sentojn. -

Do, la kantado! Kantado? Jes! Kantado gaja kaj melodia, sed absolute ne - kantado

komuna. Mi ne scias jam, kiamaniere tio okazis, sed hazarde ekkantis gesamideanoj en malantaŭa parto de la aŭtobuso, kaj ili sonigis ĵus la saman kanton, kiu subite eksonis de antaŭe. Temis eble nur pri du - tri taktoj, kiujn oni facile povus egaligi, se unuj atendus la aliajn. Sed tute ne! Antaŭa parto, kvazaŭ proprigante al si la aŭtoran rajton, je tiel nomata "eltrovo", do tute ĝenerala popolkanto, ne sole ne atendis, sed la homoj eĉ plilaŭtigis la voĉon, versimlie por montri "Vidu, ni konas ĝin pli bone, ni eĉ pli frue komencia."

Tiel iel ĝi ŝajnis al mi, amikoj. Kaj subite mi ĉagreniĝis. Eble mi estas stulta, ĉar mi de ĉio deduktas tuj la proprajn analogiojn, sed tiumomente mi alparolis min mem: "Kien ni celus, se ĉiu Esperantisto kantus la alian kanton?" -

Mi scias, neniu ja intencis per tio ion malbonan, sed vi devas konsenti kun mi, ke vere aperis ĉi tie ia subkonscia, infaneca ĵaluzemo. Kaj, miru, mondo! La esperantistoj subite, eĉ malmulte ne konsciiĝis, ke ili apartenas al si.

Eble mia okazintaĵo ŝajnos al vi iomete pesimisma, sed estas vero, amikoj, ni devas eliri ĵus el similaj ŝajnaj bagatelaĵoj. Rilatas ja nian grandan aferon, kaj al ĝia efektivigo estas bezone vera, nefalsata harmonio de ĉiu samideanaro.

Ne diru, ke temis nur pri kantado. Jes, dume **nur** pri kantado. Sed pri kio temos morgaŭ?! - Malgraŭ ĉiu optimismo, kiun ja ni Esperantistoj posedas, ni devas konsciiĝi, ke atendos nin ankaŭ multe, multe da gravaj taskoj.

Kaj por plenumo de ili oni bezonas veran harmonion. Kaj nur harmonio en la laboro kaj eĉ kantado helpu ĝin atingi!

-NoMo-

-0-

KRONIKO

Na programu je návštěva hradu Kost, nejzachovalejšího z našich hradů, bohužel však kromě kaple úplně vyklizeného. Pohledem z věže hradu končíme prohlídku a nastupujeme cestu do Prachovských skal.

Asi o jedenácté hodině vystupujeme znovu, a to již pod Masarykovou stezkou, po níž nás vede pan Dr. Pitlík, který ji zná už z dřívějšíka. Příroda zde nashromáždila tolik krás, ať už v podobě skalních velikánů, často zubem času rozpolcených, či nádherných lesů, plných plodů a hub, vyhlídek z monutných balvanů a nezapomenutelných pohledů při průchodu soutěžkami, že název "Český Ráj" opravdu není neoprávněný. Prošedše stezkou vycházíme do restaurace, kde máme objednan oběd, na nějž však v pro velkou návštěvu mnozí z nás hodně dlouho čekali. Konečně však přece, nasyceni si shlédneme ještě překrásné skalní koupaliště a nastupujeme cestu zpět.

Zastavujeme na Hrubé skále, prohlížíme pěkný zámek, jehož historii zatím zvukným hlasem vykládá starý vrátný. Třídrem si pronlížíme krajinu pod námi, zbytky nedobytného hradu Trosky, a po chvíli pak sestupujeme širokou cestou k hotelu a restauraci v Sedmihorách, kde dojídáme poslední zásoby nebo si doplňujeme kalorie v restauraci. Za zpěvu přijíždíme kolem 8. hodin večerní opět do Doks, a spokojeni vracíme se do svých domovů.

-HaNaKo-

NOVAĴOJ

Dnešní program. Odpoledne koupání, večer návštěva táborového ohně a kabaret. Sraz ve 20.30 u Jelena, odchod přesně ve 21.00 hodin. Vede s-ano Špur.

Kdo se zajímá o bulharské esperantské známky, nechť se hlásí v kanceláři.

Výňatek z dopisu p. Pecha z Plzně: . . . -Zdravím vás srdečně a děkuji za krásné chvíle prožité mezi účastníky LŠED. Jos. Pech. Plzeň.

KLAĈEMA OBSERVANTO

Známý HanaKo byl viděn po zápase s raketou na tenisovém courtu, s jakou horlivostí provádí doporučené dechové cvičení z řečnického kursu "Enspiri – elspiri" (ale-sen halti.) Svědčilo to o úporném boji a potvrzuje to zprávu, že sledování míčků bylo tak rychle, že bylo možno "nechat hlavu na jednom místě". Obecenstvo přihlíželo hře se zatajeným dechem, takže lékař měl plné ruce práce se zaváděním umělého dýchání.

-Pli-Ha-Ma-Ko-

Oprava. - Včerejší zprávě o "uvíznutí" jisté samideánky v Prachovských skalách dovoluji si dodat, že není pravdou, že byli přivoláni skauti, nýbrž je pravdou, že byl přivolán jistý samideán, který nešťastníci tlačil před sebou - kytarou- Škoda na kytáře 800.

Klaĉejo de Liberecano. -

Se min laŭdus voĉ' de l' Dio,
mi ne mirus eĉ pri tio
se min laŭdus edzin' voĉo,
ĝi signifus nur riproĉo.

Se min sole punus Dio,
tio estus ja nenio,
se min punus la edzino,
certe estus mia fino.

Proteste. - la detektive de V. V. esplortrovis, ke la direkcio de SELD onidire intencas malpermesi la eniron de V. v.D. en la konstruaĵon ĉe la "lernejo", de la tria paĝo de V. V.D. ne fariĝos tuj malpli nemorala ol nun. Ni protestas jam nun kontraŭ tia intenco, ĉar ni konscias, ke VVD estas unu ... **mankas teksto** ... rantistaj en la mondo. (Ofendita redakcio)

Nenaříkejme nad malými porcemi. - Zdalipak víte, že jsme povinni díkem našim hoteliérem za to, že nás nepřekrmují. Přečtěte si zprávu v časopisu La Praktiko č. 5-6 t. roč., kde najdete článek na toto tema o jednom Američanovi, který se dožil 120 roků. A proč? Protože si dobře pamatoval a po celý svůj život následoval rady slavného lékaře, kterou proslovil ve své přednášce: že lidé všeobecně jedí trojnásobek toho, co ve skutečnosti k zachování svého života potřebují. Stačí jenom třetina všeho toho, co sníme. Z druhých dvou třetin žijí lékaři.

ANONCOJ.

Čtyři žačky letní Školy hledají solidní žebřík, aby se bezpečně dostaly domů. Nabídky pod zn. "Kun suferanta akrobatino".

Prosím o radu. - Co mám podniknout proti snu, který jsem měl dnes v noci. Zdálo se mi, že jsem esperantista.-Ale jak nohu být esperantistou, když esperantsky neumím?
Zn. " A-ano".

Redakce ihned odpovídá: Před spaním použijte 4 gramy slovíček, 2 gramy esperantské granatiky a zapijte studenou vodou. Ulehněte a bude-li vás snad bolet hlava, vezměte aspirin. Jinak je dobře přijít včas do školy a večer jít spát alespoň o 11. hodině.

Rozpačitý filosof se táže. - Poradte mi, čím je negr, který sní své rodiče? Odpověď de red. t. l. pod zn. "Kanibal".

REDAKCE ŽÁDÁ O PŘEKLAD této věty do esperanta: polibek je nic dělené dvěma.

ZABĚHL SE včera na pláži pes a kočka z maňáskového divadla. Pes slyší na jméno La hundo, kočka na jméno La kato. Nálezce dostane odměnu. Hlašte redakci tohoto listu.

APERAS ĈIUTAGE
Verda Voĉo de Doksy
REDAKTORO ANT. SLANINA
AMUZA GAZETO DE SOMERA ESPERANTO-LERNEJO

Doksy, 29.VII.1948.

Nro 10.

Svatopluk Ĉ e c h:

La malliberulo en Bezděz

1. "Refoje ĉe l' fenestro? Ree vagas
la meditanta mens' al fora spac'?
Viziojn lasu, kiujn vi imagas,
amuzu vin per tiu ĉi donac'
Vi revis pri kverkejo subkastela
kaj pri tiea birda voĉo bela,
de mi akcepti do ĉi kanton volu,
ĝi plezurigu vin kaj vin konsolu.-"
2. Herman, la kastelposedanto, venas,
dirante tion ĉi kun moka gest'
al reĝa orfo Václav, kiun tenas
la perfidulo Otto en arest'.
Kaj kaĝon li en lian manon metas,
kies pariojn branĉajnflugfrapetas,
birdido perflugilo grizkolora
kaj per kapeto kun okul' angora.
3. Per brak' malfortas prenas nun la kaĝon
la pala knabo. Kvankam malsanet'
kaj suferado signas la vizaĝon,
li tamen sin kirasas per kviet'.
Lin malriĉula nur kitelo vestas,
sed li fieran dignon manifestas;
la frunt' kaj lipo estas dokumento,
ke l' aĝon antaŭkuras la prudento.
4. Repaŝis li al la fenestro. Tie
vidaj' mirinda antaŭ la okul':
pejzaĝo grandioza emocie
surfone borderata per nebul'.
Arbaroj jen, herbejoj sin prezentas,
rubandoj de riveroj jen arĝentas,
jen centoj da vilaĝoj kaŭras honte,
fieras kastelturoj jen surmonte ...
5. Kiu supozus nur, ke ĉi pejzaĝo,
la vastaj kampoj kaj la blua ĉarm'
de la montaro – estas apanaĝo
de l' knabo, kies vangon trempas
larm',
al la koret' velkanta pro doloro,
ke renkontbatas tie multa koro,
ke la infano en la vest' mizera
ja estas orf' de l' reĝo la fiero?
6. Kaj Prago kuŝas tie malproksime,
la arde sopirata metropol'!
Lin tie vartis mole kaj intime
sincera, dolĉa amo kaj bonvol',
karegis lin okuloj de l' patrino,
la patro premis lin al sia sino,
kaj la plej pompa trono sorĉan brilon
al li abunde ŝutis en lulilon.

(Daŭrigo)

VERDKORULO SKRIBAS

Tra la ĉambro sonas dolĉa melodio de menueto. . . . Regas tia silento, ke vi povus eĉ falantan pinglon aŭdi. La homoj atente aŭskultas, kaj la muziko enigas ilian animon, kiu kvazaŭ glute trinkas ĉiun tonon, ĉiun, eĉ la plej mallaŭtan vibron de la kordoj...

Estas interese, amikoj, kiel povas la muziko la homon ravi. Vi venas kiel ĉia ajn homo, sidiĝas kaj iomete nekonfide atendas, opiniante, ke vi jam ne povas renkonti ion, kion vi ne estus travivinta. - Nu, vidu, kaj subite ĝi ekkaptos vian koron tiel, ke vi senpere apogas vian kapon sur la manojn kaj perceptas nur kaj sole la ĉarman muzikon. Tuj vi forgesas ĉion, kio estas ĉirkaŭ vi, —

kaj en la oreloj sonas kirliĝintaj agordoj de la dolĉa melodio.. Kaj subite aliĝas la restoracia ejo je luksa halo, simplaj homoj fariĝas noblaj damoj, vestitaj en krinolinoj, kaj kavaliroj en ore ornamitaj fraketoj. Susuras silko - flugaperas perukoj pudritaj .. ŝaŭmas ekscitita murmurado, . . . kaj muziko sonas... aĥ, sonas tiel ĉarme!

Amikoj, kiel belan kaj senzorgan vivon oni tiame havis en la mondo! Oni ja supozas tiamuloj mizeraj, ĉar - kiel ni diras — ili ne atingis tiel nomatan "supron de la civilizacio". Nu, kompreneble, kiel oni povus ja esti feliĉaj, ne konante aŭtomobilojn, pafilojn, sirenojn alarmajn, atombombojn kaj aliajn similajn "si nojn de l' progresemo", kaj vivante trankvile kaj sentumulte? Oh, kiom malproksimen jam progresis la nuna homaro kun sia denaska potenc-kaj glorsopiro, kun eterna rapidemeco, senhonesto kaj mensogemo?

Kiom, kiom ni progresis, amikoj !!!

La pensoj ŝanĝiĝas ... melodio sonas -- kaj tra la fenestro rigardas steloplana nokto, nokto komprenanta kaj korfavora.

La muziko finsonis, subite aŭdiĝas aplaŭdo kvazaŭ en nebula malproksimo - poste ĝi plilaŭtiĝas, pli . . . kaj pli . . . multvaloraj tualetoj iom post iom malaperas, pudritaj perukoj malvidiĝas . . . kaj ekstere restas nur la stelbrilanta nokto . . .

- NoMo -

KRONIKO

Hieraŭ posttagmeze kunvenis sur la strando de Mácha-lago multaj vizitantoj de nia Somera Esperanto-lernejo en Doksy. Nia konata s-ano Dro Enlidraketo kunportis sian marionetan teatron. Por veki la intereson de multegaj somergastoj oni aranĝis procesion en formo de serpentego, kies kapo estis majesta staturo de s-ano Růžička, ornamita laŭ indiana maniero tamen ne per plumoj, sed per trunketoj de kano, sur la nazo li havis nigrajn okulvitrojn kun flava kadro kaj sur la ŝultro banmantelon. La korpo de nia "Monstro el Lochness" estis formita el niaj s-anoj, kiuj kliniĝintaj tenis unu la alian en talio. Dro Enlidraketo elpruntis kelkajn rimenojn, alligis per ili la "Monstron", t.e. s-anon Růžička, ĉirkaŭ la talio, kaj akompanita per harmoniko kaj gitaro – gvidata je rimeno, la karavano ekmarŝis tra la tuta strando, vekante atenton kaj gajecon en la publiko, kies parto aliĝis kaj iris kune al nia Esperanta angulo, kie la spektaklo estis okazonta. Ĉar kunvenis grandega nombro de la infanoj, eĉ plenaĝuloj, la aranĝintaj eluzis la okazon kaj improvizis la teatraĵon laŭ temo "Kaŝpareto en la Esperanta lernejo", kies vizitinto estis ankaŭ malsaĝa diablo, kiu ne povis lerni esperantajn nomojn de kato, hundo, sciuro kaj aliajn vortojn. La Kaŝpareto petis la infanojn, ke ili sufloru al la stulta diablo, kion ili tre volonte faris, ne sciante, ke ili tiamaniere lernas Esperanton. Memkompreneble la ĉeestantaj gepatroj kaj aliaj plenaĝaj homoj eksciis same, kie estas Esperanto kaj kiel ĝi sonas. (Daŭrigo)

NOVAĴOJ

Dnes odpoledne koupání.

V 18.00 řečnická lekce v letním divadle.

Večer benátská noc na jezeře. Sraz ve 21.00 hodin u jezera.

Kdo se chce podívat na Bezděz, může použití železnice. Odjezd vlaku ve 13.21. Z výletu je možno se vrátit před půl šestou ze stanice Bezděz.

Od místní světové rady jsme dostali tento dopis:

Protože naše městečko hostí již po tři léta v letních měsících početné návštěvy československých i zahraničních esperantistů a protože bylo zvoleno za sídlo Letní školy esperanta, rozhodlo se městská rada místního nár. výboru ve své schůzi dne 23.VII. t. r. pojmenovati jednu z našich ulic. Ulici esperanta na důkaz vděčnosti našeho obyvatelstva za snahy esperantského hnutí na poli mezinárodního dorozumění. Slavnostní akt bude proveden

v pátek dne 30. července, t. j. zítra, o 18. hod. přejmenováním dosavadní ulice Okružní ve Stalinově čtvrti jménem Ulice esperanta. Žádám obyvatelstvo našeho města, aby se této slavnosti - prvního druhu u nás - v hojném počtu zúčastnilo a dostavilo se včas, t.j. alespoň v 17. 45 na prostranství před vilou p. Šafránka na nároží Moskevské a Okružní ulice, kde předseda místního nár. výboru p. Václav Vachuška pojmenování "Ulice esperanta" vyhlásí. Po proslovu zástupce Svazu československých esperantistů přijdou účastníci slavnosti Ulicí Esperanta na její východní okraj, kde slavnost končí. Prosím proto obyvatele dosavadní Okružní i přilehlých ulic Stalinovy čtvrti, aby upravili prostranství před svými domy a odstranili vše, co by rušilo vzhled nově pojmenované ulice. Žádám dále, aby všechny domy této ulice byly vyzdobeny státními vlajkami od 12. hod. polední do setmění.

Vlastimil Severa, předseda místní rady osvětové.

-0-0-0-0-0-

Příští světový kongres mezinárodní organizace SAT bude konán v Plzni r. 1949. Přihlášky do členství SAT přijímají přítomní Plzeňáci. Členství i s časopisem je 50.- Kč.

SENTENCE.

Abych Tě příliš snadno nepoznal, hraješ si se mnou. Oslepuješ mne blesky smíchu, abys ukryla slzy své. Znáš, znám Tvé umění, nikdy neřekneš slovo, jež se Ti říci chce. Abych Tě nevelebil, unikáš mi tisícerými cestami. Abych Tě nepřehlédl v davu, stojíš stranou. Znáš, znám Tvé umění, nikdy nejdeš cestou, kterou se Ti jiti chce. Žádáš více než jiní, a proto jsi ticha. Hravou bezstarostností unikáš mým darům. Znáš, znám Tvé umění, nikdy nevezmeš to, co se Ti vzítí chce. RABINDRANATH TÁGORE

-oOo-

Konstato. - Doksy, la lago norde posttagmeze. Elĉerpinte la lastan rezervon de personaj fortoj, mi atingas la saltejon en la lago, kiu surhavas malgrandan ripozejon. Akvo terure malvarma. Suno brilas, do ideale por ripozi tie kaj mediti pri la movado. Sed, kvankam la loko estas destinita nur per amuzo de banantoj, ĝi preskaŭ maltaŭgas, ĉar ĉiu centimetre kvadrata surhavas malagrablajn signojn post la vizito de mevoj. Tiuj simpatiaj birdoj momente estiĝas malsimpatiaj. Kaj mia kunnaĝanto, rigardante malproksiman mevan insulon, kien albordiĝi al la homo estas malpermesate, seke aldonas "Mi estas scivolema, kion pensus la mevoj, se ni homoj same malpurigu ilian insulon!%

Seka klarigo.- Mi petas la redakcion publikigi afable la jenan fakton. Ne estas vero, ke la direkcio de SELD promesis al mi specialan alpagon pro la sinofera plenumado de pedela sonorado, dum la instru-intervaloj, sed estas la fakto, ke diversaj unuopuloj promesis al mi specialan rekompencan, se mi faros pli longajn paŭzojn, kiuj tute kontraŭstaras la leĝojn de supre indigita lernejo.

ANONCOJ

Hledám člověka, který by mně po včerejším veselém večeru u táborového ohně rozveselili Zn. "Hrozné sny ve řvoucí džungli".

Doksy, 30. VII. 1948.

Nro. 11

JUC Lída K o m z á k o v á:

"Skoltismo kaj Esperanto"

Internacia skolta movado disvastiĝis en diversajn landojn. Ĝi penadas eduki sanan, pacamantan junularon de ĉiuj rangoj, unuigi novan generacion por pli bona mondo. Kien mi fariĝis Esperantistino, mi mem tuj ekkonis, ke Esperanto estas la plej konvena maniero kaj faktoro, kiel fariĝi bona skoltano. Esperanto, simpla, logika lingvo de ĉiuj, havas similan ideon, kiel skoltismo, eĉ ĝi estas ankoraŭ pli perfekta ol skoltismo mem en tiu ĉi ideo. Mia vivdeziro estas unuigi Esperantan kaj skoltan movadon en nia koro. Per Esperanto oni fariĝis vere frato aŭ fratino al ĉiu skoltano. Sed sola deziro ne sufiĉas. Ni bezonas pli profundan helpon. Samideanoj, eduku kaj instruu nian junularon. Informu ĝin, ke ekzistas Skolta Esperanta Ligo (centra oficejo en Londono), ke aperos skolta gazeto "La skolta mondo". Ni volas eduki el niaj skoltoj kaj skoltinoj bonaj samideanoj kaj perfektajn homojn. Ni bezonas nian helpon! Helpu al ni! Disvastigu Esperanton precipe inter skolta junularo. Unuigu skolta kaj Esperantan ideojn en la tuta mondo!

Svatopluk Čech

La malliberulo el Bezděz (Fino)

7. Sed ĉio kvazaŭ ora sonĝo pasis -
La patro mortis – La feliĉo for -
Eĉ la patrinaj brakoj lin forlasis -
Lin kaptiteca ŝarĝas nun dolor'.
Animon lian la malam' venenas,
fremdlingva nur ĉirkaŭas lin parolo,
mistrakto kaj senĉesa malbonvolo.
8. Rigardon sian al kamparo fora
kaj fine al la kaĝ' direktis li,
kie l' arbara kantbided' angora
en kuntirita sidis pozici'.
Ĉu en karcer' kun li la birdet' dronu
kaj elegiojn pri feliĉ' komponu?
Ĉu kantu arestit' al arestito
pri libereco, pri turmenta spito?
9. Ho ne! Per sia fingro, la subtila
malfermas li la kaĝon. Vidu, hej -
La bird' libere en sunlumo brila
jam sin direktas fluge al kreskej'.
Li – fil' de Otakar' – per voĉ' sonora
deklaras al Hermano la rigora:
"Ddonacon vian volu tuj repreni;
Mi povas porti ĉenojn – sed ne ĉeni! -

Tradukis prof. Miloš Lukáš

VERDKORULO SKRIBAS...

Otevřený dopis náčelníku junáku ve Starých splavech.

Bratře náčelníku!

S radostí jsme uvítali Vaše pozvání na váš táborový oheň. V něm jsme spatřovali vaši dobrou vůli, míti mezi sebou lidi, kteří nikdy žádnou "švandu" nezkazí, a kteří Vám i Vaším milým vlčatům odsrdce rádi zatleskají. To se také stalo. Dokonce se nám všem zdálo, že prostředí i nálada je tak dobrá, že jsme ochotně chtěli přinést náš malý, program, improvizovaný sice, ale tím upřímnější (Konečně u táborových ohňů se improvizuje více méně vždy.)

Měli jsme mezi sebou lidi, jejichž jméno má za hranicemi výborný zvuk, lidí daleko více oprávněné ke kritice, než několik Vašich dětí, stržených zaujatým publikem. Máme za to, že ve Vašich táborech, ve Vašich schůzkách, má býti hlásána láska k lidem a základní pravidla slušnosti.

To, jak jsme byli přijati na Vašem táborovém pořadu nejen že o tom nesvědčí, nýbrž dokazuje pravý opak. Jsme velmi zarmouceni, že právě junáci, kteří jsou ve světě našimi velkými spolupracovníky, že právě ti junáci nejen že nás přijali mezi sebe jako vetřelce, ale oni neuměli vyslovit dokonce ani jméno našeho hnutí. A to je pro Vaše junáky velmi špatným vysvědčením.

Vždyť Esperanto je jazykem, kterým mají mluvit Vaši hoši z celého světa u příležitosti příštího skautského Jamboree.

Nechceme věřit, že Vaše t. zv. "přijetí " bylo předem připraveno, ale vše tomu nasvědčuje. Vaši chlapci i děvčata si přece jen měli uvědomit, že s námi nemohou jednat jako s každým sobě rovným ve stanu a pod. Vždyť lidé, kteří Vám chtěli ukázat něco veselého, prováděli svá čísla již před daleko kritičtější a daleko zralejším publikem. Náhodou byli mezi nimi také zástupci esperantského hnutí v Čsl. rozhlase a esperantští cestovatelé, kteří šíří slávu naší vlasti za hranicemi. Jenže to jste bohužel nevěděli, poněvadž tito lidé přišli bez oslňujících titulů mezi Vás, aby se zase na chvíli stali dětmi, aby si s Vámi zase trochu zadováděli. Byli však přijati nejen chladně, ale dokonce odmítavě a s posměchem.

Bratře náčelníku! Chování Vašich dětí bylo tím méně omluvitelné, že se tak chovaly právě děti, vychovávané ke kázní a vzájemné lásce. A my jsme tím hluboce zarmouceni.

Jinak přejeme Vaší práci a Vaší výchově mnoho zdaru!

Podepsaní:

Sestra L. Komzáková, zástupkyně skautské esperantské ligy
pro ČSR a bratři K. Šolc, Mladá Boleslav, a J. Novotný, Praha.

- NoMo -

KRONIKO (Daŭrigo)

Ĉar la intereso estis kromordinara, la prezentado estos ĉiutage daŭrigata kaj eĉ dum venontaj kursoj ripetata. Ni esperas tiam gajni multajn novajn adeptojn por nia ideo kaj rekomendas eĉ en aliaj lokoj entrepreni similan teatron.

Vespero okazis en halo de hotelo "U jelena" akademio por honorigo de 65a naskiĝtago de direktoro de nia lernejo prof. Dro. Aug. Pitlík. Oni ludis muzikaĵojn de Dvořák, Schubert, Mozart kaj aliaj, oni kantis, prelegis poemojn de nia jubileanto, kiu laŭ propraj vortoj sentas sin nur 45jara kaj volas ankoraŭ multe labori por E-o. Al tio ni deziras al vi ankoraŭ multajn jarojn da sano kaj forto.

- Ka-na-ko

NOVAĴOJ

Odpoledne koupání, o 18 hod. slavnostní pojmenování ulice Okružní na ulici "Esperanto". Účast všech žáků školy LŠED povinná. Přijďte alespoň o 1/2 6 k vile pana Špůra. Večer se odbývá letní karneval v zámku. Začatek ve 21 hod.

Naši rozhlasoví a filmoví herci pozdravují srdečně účastníky LŠED. Podepsáni i Karel Höger, Zdenka Švábíková, Václav Piskáček, Bedřich Bobek, Dr. Fr. Kožík, Lída Klimešová.

Zkoušky. Na 3 letní škole esperanta budou konány v sobotu dopoledne dne 31. VI. 1948 tyto zkoušky :

1.) Každý žák školy podrobí se ve svém kurse písemné zkoušce pomocí t.zv. testu, a to z látky v kurse probrané. Testy vykonají se za účasti třídních učitelů od 8. 30 - 10 hod. Účastníkům testů vydáno bude vysvědčení o účasti a prospěchu.

2.) Poslední den kursů zasedá v Doksech zkušební komise EAČSR, před níž konati se budou zkoušky a) o znalosti Esperanta, b) o schopnosti jemu vyučovati. Taxy a) 50 Kčs, b) 200 Kčs pro Svaz. - ústní zkoušky pod a) i b) konají se od 11-13 hod a od 14.30-17 hod. v měšťanské škole na náměstí. Písemne zkoušky: a) i b) od 8.30-10.00 hod. v obecné škole Komenského č. 57 (proti knihkupectví Kratochvíla). Za SELD - Dr. Aug. Pitlík, ředitel.

Označte si čísla fotografií, kdyby snad jste si je chtěly dodatečně objednat. Obstará pan Špůr.

KLAĈEMA OBSERVANTO

Al redakcio de la amuza gazeto de SELD VVD en la manojn de redaktoro Antonín Slanina!

Ni ambaŭ estas absolute konsternitaj legante informoj en Verda voĉo de Doksy pri tio, ke unu el niaj ŝatataj vizitantoj s-oro Dr. Aug. Pitlík, direktoro de o SELD alkalkulas ĉiutage 24 horojn al sia aĝo. En intereso de tutmonda gejunularo ni kategorie protestas kontraŭ ĉi tiu fakto kaj ni petas, ke magiistoj- pri kiuj ankaŭ estis skribite en la sama, supre aludita gazeto (serĉu **por ke li estu, ju pli aĝa, des pli junigata . . .**

Kiel ni aŭdis vi, ĉiuj gesamideanoj estas ĉi tie tro kontentaj pri multe da diverspecaj "primkvalitaj" eĉ malmulte kostaj manĝaĵoj. Versimile vi ne estas tiaj gastronomoj, kiel hindaj mahatmoj dum fasto. Koran gratulon! Do, vivu bonfarte kaj restu sanaj eĉ bonŝancaj. Respektplene salutas Loka nacia komitato (Stampo; Subskriboj Duŝátko, oficisto membro de la LNK, poŝtestro prezidanto de la LNK Vachuška p. n.

Při vĉerejší benátské noci topila skupina našich samideánů svůj žal z nastávajícího loučení ne sice v jezeře, ale v restauraci na pláži. Žal byl však tak úporný, že jej museli topiti spojenými silami až do druhé hodiny ranní a není známo, zda se jim to zcela podařilo. Podle neoficiálních zpráv však naši samideáni jej zúmyslně neutopili docela a bude prý nutno, aby se tohoto nadlidského úkolu zúčastnili i ostatní pod známým heslem: "Kde se ruka k ruce vine, tam se dílo podaří".

- Ha-na-ko -

SENTENCOJ

Kdo jsi, čtenáři, čtoucí mé básně po stu letech? - Nemohu ti poslat ani jediný květ z tohoto bohatství jara, ani jediný zlatý proužek tam z těch oblaků. Otevři dveře své a rozhlédni se. Z kvetoucí své zahrady nasbírej vonné památky květů před sto lety zašlé. V radosti srdce svého snad pocítíš živou radost, jež zpívala kdysi za jarního jitra, vysílajíc přes století veselý svůj hlas. Den za dnem on přichází a odchází. Jdi a podej mu květinu z mých vlasů, příteli můj. - Zeptá-li se tebe, kdo ji to posílá, prosíc tě, neříkej mu jméno mé - neboť on jenom přichází a odchází. - Sedí v prachu pod stromem. Nastel tam květin a listí, aby měl kam usednout, příteli můj. - Jeho oči jsou smutné a přinášejí smutek srdci mému. Neříká, co má na mysli, jen přichází a odcházím (Rabindranath Tagore)

APERAS ĈIUTAGE
Verda Voĉo de Doksy
REDAKTORO ANT. SLANINA
AMUZA GAZETO DE SOMERA ESPERANTO-LERNEJO

Doksy 31an de julio 1948a

N-ro 12

Antonín Slanina:

Adiaŭ kaj ĝis la revido

Kursoj de SELD finiĝis. Dekkvar tagoj forpasis kiel sonĝo. Ni estas je dekkvar tagoj pli aĝaj kaj pli spertaj. Ni ĉiuj ekkonis unu la alian kaj vere, ni vivis kiel unu rondo familia. Kaj nun antaŭ ni estas la tuta jaro ĝis la tempo, de novaj kursoj de SELD. Mi scias tute certe, ke vi rememoros belan tempon travivitan en Doksy. Foliumante en dekdu taga "Jarkolekto" de la gazeto VVD vi ekvidos ĉiujn partoprenintojn de SELD kiel en filmo. Multaj koroj estos rompitaĵoj, sed ne ploru, vi povas venontjare denove renkonti unu la alian en Doksy. Nia SELD fariĝu por vi ne nur loko por rekreacio, sed vera Esperantujo, kie vi povas ĉiutage praktiki la lingvon kaj ankaŭ sperti tiun specialan medion de Esperantista amikeco kaj frateco, kiuj estas memkompreneblaj rebriloj de la interna ideo. Kaj ni estas fieraj, ke ni povas eduki el vi la novajn Esperantistojn - novajn homojn, helpante tiel al pli bona mondo. Ĝis la revido, karaj!

Jindřiška K l i ĉ k o v á :

R O Z S É V A Ĉ

Jde rozsévač... Snů hází hrst
do srdcí našich, v úrodnou past,
svou rukou štědrou rozdává...

Píseň o zrání vyhrává
a vůní na motýly líčí,
sen v skutečnost přec vzklíčí!
Až pohladí jej cíle srp,
spadne do květů horských chrp
a rudým mákům zamává . . .
Žeň bílých snů - do krvava
zbarví tvůj smích i pláč...

V čas setí - zas projde rozsévač.

VERDKORULO SKRIBAS

Ekestadas iam en vivo momentoj ne forgeseblaj . . . Ĉe ĉiu homo senescepte. Kaj mi opinias, je ĉiu el vi aliĝos al ili ankaŭ sian dekkvartagan restadon en Doksy.

Kaj al mi, amiko, al mi ŝajnas tio esti kvazaŭ hieraŭ, tiu tago, kiam mi komencis kun vi ĉiuj tiamaniere interparoladi. Mi scias ja, ke mi ofte eraris eble en miaj opinioj kaj vidpunktoj, sed erari estas ja homa, ĉu mi ne pravas? Mi intencis ne nur amuzi vin, sed ankaŭ dedukti el ĉia ajn ŝajne simpla kaj ne grava okazintaĵo proprajn analogiojn. Vi, kiuj legis miajn artikoletojn

diligente, eĉ vi, kiuj ilin eble ne opiniis sufiĉe gravaj, vi ĉiuj estis senpere miaj la plej severaj kritikistoj. Por vi mi ĉiutage priskribis miajn plejparte tre personajn impresojn, ne tial, ke mi opiniis ilin necesaj, sed por ke mi desegnu la bildon de l' animo, lasanta sin tute ekkapti de la medio. Kaj estis multege da belaj travivaĵoj - certe pli multe ol la malbonaj. Mi priskribis ilin ĉiujn kun granda ĝojo kaj ĉiam ŝajnis al mi, ke certe io mankus al mi, se mi ne povus ion rakonti al la karaj legantoj.

Do, amikoj, hodiaŭ ni ĉiuj disiĝas en niajn hejmojn, por eluzi en praktiko la sciojn gajnitajn dum daŭro de nunjara instruado kaj por rememori nur niajn karajn Esperantajn Doksy.

Kaj vere, amikoj, vere ĝi estis bela! Rememoru nur tiujn ĉarmajn momentojn, ne la malajn. Kaj ne hazarde miaj artikoletoj apartenis al la dua s co, pardonu mizeran Verdkorulon, kiu havis la plej bonan intencon.

Mi adiaŭas vin, karaj miaj, mi deziras al vi ĉiuj multe, multe da sukceso en via Esperanta agado kaj mi ĝojos revidi vin ĉeokaze de la venonta "Esperantaj Doksy".

Via VERDKORULO,

-NoMo-

o—o—o—o—o—o—o—o—o—

KRONIKO

Sorĉa venecia nokto elvokis en koroj de ĉiuj ĉeestantoj boatantaj sur Mácha-lago, en per lampionoj ornamitaj boatoj, tiun el malnovaj sopiroj vagi en la mondo sur vastaj maroj. Vespero estis belega: piroteknikaĵoj, muziko, kantado, danco en la stranda restoracio ktp.

La tridekan de junio okazis inaŭguro de nove nomita strato "Esperanto" en Doksy. Lernantoj de SELD kaj loĝantaro de Doksy kunvenis ĉe la komenco de la strato, kie solene estis kantataj himnoj Ŝtata kaj Esperanta. S-ano Severa, la prezidanto de la Místní osvětová rada (loka kultur-komitato) bonvenigis ĉeestantojn kaj speciale alvenintajn reprezentantojn de EAĈSR, s-anojn Kamarýt, Ginz, Inĝ. Krajc, Bartošík k. a., kiuj venis por ekzameni lernantojn de SELD. Transdonante vorton al prezidanto de LNK s-ro Vachuška, li salutis reprezentantojn de la urbo. S-ro prezidanto de LNK en sia porolo akcentis valoron de Esperanto kaj unuaniman decidon de la urbestro, nomi tiun ĉi straton "strato Esperanto". D-ro Kamarýt en sia respondo inter alie diris: "Esperanto servas kaj volas fariĝi unu el la faktoroj por tutmonda paco. Nova mondo devas havi tutmondajn leĝojn. Kaj ĝi bezonas tre urĝe internacian lingvon . . ."

Vespere okazis somera karnevalo en sorĉa kastelo de Doksy. Oni vidis fantaziajn maskojn, kiuj promenis tra la koridoroj el unu salono al la alie gaje babilante, servanto kaj amindumante. Kompreneble, ĉar temas pri kastelo, ne mankis ankaŭ dum la noktmezo apero de blanka sinjorino, kiu promenis kun lumanta kandelo en malhelaj koridoroj. Kaj mirakle, eĉ tiu kelkcent jarojn maljuna sinjorino scipovis Esperanton. Laŭ tio mi supozas, ke Esperanto estas pli malnova ol sesdek jarojn kaj oni devas korekti historion. La gaja atmosfero daŭris ĝis la fino de la balo je la tria horo.

—Anstataŭhanako—

NOVAĴOJ

Dnes dopoledne zkoušky z esperanta dle oznámení ve včerejším VVD. Odpoledne pro ty, kteří zůstanou ještě v Doksech, schůzka na pláži. Večer o 20. hod. společná večere v Grandu.

V pondělí dne 2. srpna vyslechněte si o 23.00 hod. na Praze II., Brno I., Moravská

Ostrava, Čes. Budějovice program Verda Stacio. Vysílána bude hra J. Jirotky "Hvězdy nad starým Vavrouchem" v esp. překladu dra T. Pumpra a spolupráce Ant. Slaniny. Nezapomeňte napsat o poslechu stanici Verda Stacio, Praha XII., Stalinova 12. Rozhlasu pište česky. Při té příležitosti doporučujeme, abyste poslouchali vysílání též cizích stanic, např. Paříž, Varšava, Bukurešť, New-York atd., a poslech stanice oznámili tamejším radiostanicím esperantem. Čas vysílání a délky vln najdete v esperantských časopisech.

KLAČEMA OBSERVANTO

Při stěhování židlí, stolů a piana do zámku za účelem pořádání letního karnevalu postěžoval si jeden samideán: "Dnes už tančit nepůjdu, neboť jsem se "vypotil" již nyní."

Potkal našeho ředitele na cestě na pláž malý asi devítiletý esperantista. Uviděv esperantský odznak u pana ředitele, pozdravil jej esperantsky. Pan ředitel potěšen zavádí hovor s malým esperantistou. Táže se jej: "Kde jsi se učil esperantu?" načež hoch odpovídá: "V SELD a co vy, také navštěvujete SELD?" Pan ředitel musel vysvětlit, že je to vlastně on, který je "šéfem" SELDu.

Na řečnické lekci v letním divadle s-ano N. se omlouvá, že je nepřipraven. Z jeho nepřipravenosti vznikla přednáška delší o 10 minut než byl povolen termín. Z toho vidíme, jakou připravenou přednášku může připravit "nepřipravenost". Tato vlastnost byla vždy přičítána ženám a my konstatujeme, že v této otázce se i muži emancipovali.

SENTENCE

Poutníče, musíš odejít? Noc je tichá a temnota mdlobou klesá na les. Lamy na našem balkoně jsou jasné, květiny všechny čerstvé a mladé oči ještě bdělé. Přišel již čas Tvého odchodu? Poutníče, musíš odejít?

Bud' pokojno, srdce mé! Nechat' čas odchodu je krásný! Ať to není smrt, nýbrž naplnění. Ať láska roztaje ve vzpomínku a bolest v písni. Ať let oblohou skončí složením křídel nad hnízdem. Ať poslední dotek rukou Tvých je, jemný jako květ noční. Zastav se, o krásny konci, na okamžik, a řekni v tichosti svá poslední slova. Klaním se Ti a zdvímám svoji lampu, abych Ti posvětil na cestu. R A B Í N D R A N A T H T A G O R E

ANEKDOTY

Gramatika leciono. Inter "boduanoj" instruisto demandas: "Ĉu vi povas diri, fraŭlino Manjo, kiamaniere oni devas skribi la vorton Doksy? Ĉu Doksy aŭ Doksi?" — Respondo: "Se temas pri la fama verda urbo Doksy ĉe Mácha-lago, oni skribas ĝuste Doksy. Sed se temas pri neologismo Doksi, tio signifas la verbon doksi (býti v Doksech, doksati, být. zamilován do Doks, být zamilován v Doksech, moknouti v Doksech, hladověti v Doksech atd.), oni skribas -i-." — "Bonege, fraŭlino," - respondas la instruisto, "ĉu vi povas konjugacii la verbon doksi?-" — "Jes, profesora moŝto, mi doksis lastjare, mi doksas nun kaj mi doksos venontjare."

ANONCOJ

Znače "Milosrdná": do mého klobouku u dveří chrámových byl vhozen omylem namísto lístku na chléb lístek na maso. Co si s ním mám počít, když končí právě období? Neuvážila jste asi, že jste tímto neprozřetelným činem přivedla vegetariána nejen do pokušení, ale do velkých starostí. Odpověď nebude asi možná, jelikož dnes vychází poslední číslo VVD.

Děkuji. Značka "Vegetarián".

Hoko, koko, korktirilo Tie ĉi vi vidas forkon,
kaj malgranda sonorilo. ankaŭ vidu belan porkon.
Lampo, tempo, senharulo Unu homo faras kanton,
kaj tre bela junulino. dua lernas Esperanton.

Mi rememoras

Nomo se Somera Esperanto Lernejo en Doksy estas nun konata ne nur en la respubliko, sed ankaŭ eksterlande. En la lernejo estis instruitaj kaj fariĝis bonaj Esperantistoj kelkaj centoj da samideanoj. Dum tri jaroj kreskis lernantaro de nia lernejo tiel, ke devis esti alvokitaj pluraj eminentaj instruistoj eĉ scienculoj el la vico de Esperantistaro. Laŭ tio mi taksas valoron de la lernejo. Estas ĝojige, ke la lernejo donas al nia samideanaro klerecon preskaŭ universitatan, se ni povas per tio fanfaroni. Ni estas dankaj al ĉiuj niaj profesoroj kaj speciale al direktoro de la lernejo, d-ro Augustin Pitlík. Sed, observante ni havas impreson, ke ni tute forgesas la malfacilan laboron pioniran kaj komencan antaŭ tri jaroj. Nia ĉefa danko apartenas al iniciantoj, kiuj ŝparis nek siajn fortojn, nek la penon kaj sian libertempon. Kaj riskis ĉion, esperante nur, ke afero bone sukcesos. Do, akceptu koran dankon, vi pioniroj Šolc, Špůr, Slanina kaj Vrba! Mi certe parolas en la nomo de ĉiuj lernantoj, se mi esprimas al vi tiun ĉi dankon kaj mian admiron dezirante al vi pluan plenan prosperon kaj sanon.

Ladislav Kynčl, Praha

Ĉiuj "Doksanoj" sin revidos venontan jaron dum la tutŝtata Esperanta kongreso en Liberec. Ĝis la revido! Ing. K. Fanta.

VERDA VOĈO BONVENIGAS REPRESENTANTOJN DE ESPERANTO MOVADO EN ĈSR,
VENINTAJN HIERAŬ AL DOKSY.

Esperantista

REVUO POR ESPERANTO EN ĈEĤOSLOVAKIO

Eldonas Esperanto-Asocio en ĈSR, Praha XIX, Uralské nám. 9 – Redaktas dr. Stan. Kamarýt

III. letní škola esperanta
V DOKSECH U MÁCHOVA JEZERA
10.—24, července 1948,

Prozatímní program:

1. Kursy (dopoledne):

a) Základní, pokračovací, konverzační.

b) Seminář (pro znalé esperanta, jeho učitele a činovníky): Theorie mezinárodního jazyka, gramatické problémy esperanta, literatura, organisace a dějiny esperanta. Csehova methoda. Odborné přednášky předních odborníků literárních, propagačních a j.

2. Zábavné podniky (odpoledne, večer a v neděli): Divadlo, koncert, filmový večer, kabaret, karneval, společný zpěv, koupání v jezeře, tanec, výlety a j.

Program »Školy« bude proti loňsku — jak v části poučné tak i zábavné — značně rozšířen. —

Účastníci obdrží po písemné zkoušce vysvědčení o účasti a prospěchu. — Vyučovati budou odborníci (vyjednává se též o učitele ze zahraničí). Příprava ke zkoušce před zkušební komisí

Svazu. — »Předkongres« XXXIII. Svět. esperantského kongresu r. 1948 v Malmö. — Esperantisté, nedejte si ujít příležitost prožítí příjemnou a poměrně levnou dovolenou v esperantském letovisku u českého »moře«, obklopeného množstvím přírodních krás! Doporučte účast svým dětem, příbuzným a známým, nemůžete-li se sami účastniti! Pozvete neesperantisty, kteří se chtějí esperantu naučiti!

(Další informace v příštích číslech.)

Komitét »Letní školy esperanta*,

III. letní škola esperanta
V DOKSECH U MÁCHOVA JEZERA
17.—31. července 1948.

II. Zpráva.

1. Zahájení 14denní „Školy“ bylo z důvodů technických a místních posunuto o jeden týden, t. j. na 17. VII. 1948.

— Kurs B je rozdělen na 2 kursy: pokračovací (Ĉe-metodou) a konverzační. — V semináři probírány budou též překlady z češtiny do esperanta. — „Škola“ připraví žáky též ke zkoušce (ze znalostí esperanta i schopnosti k jeho vyučování) před zkušební komisí Svazu, jež zasedati má v Doksech hned po jejím ukončení. (Příslušné informace žádejte u Svazu!)

2. Účast na programu zábavných podniků (akademie, kabaretu a j.) přislíbili již členové Verda stacio a junularo pražského E-klubu. — Celodenní autokarový výlet se koná v neděli 25. VII. do Českého ráje. — Uvažuje se o uspořádání podniku „Floraj ludoj“.

3. Propagační prospekt s mnoha obrázky vyjde počátkem května; bude přiložen též k časopisu „Esperantista“.

— Komitét obstará ubytování žactva pouze v soukromí; byt v hotelích, jejichž jména budou v prospektu, obstará si každý sám. Pomýšlí se též na ubytování v nedalekých Starých Splavech, s nimiž je výhodné vlakové i vodní spojení.

4. Účastníci „Školy“ přivezou si aspoň po 1 esperant. praporek a masku, po př. jen škrabošku, pro maškarní karneval, na nějž bude pozvána i domácí veřejnost a letní hosté. O papírové pokrývky hlavy bude postaráno.

— Papírníci v D. opatří pohlednice s esperant. textem.

5. Výše školného, opravňujícího k návštěvě kursů, semináře a zábav, podniků (vyjímajíc jízdu autokary) bude sdělena později. — Zábav „Školy“ mohou se účastniti též letní esperantští hosté za režijní příspěvek. (Další informace v příštích číslech.)

KOMITÉT „LETNÍ ŠKOLY ESPERANTA“ V DOKSECH

Doksy. — Nova kurso komencis la 4-an de februaro. Aliĝis 37 p. Instruas V. Špŭr. La klubo komencis eldonadi ĉeĥlingvan ciklostilitan bultenon, aperantan laŭbezone kaj sendatan senpage al la klubaj membroj. La unua numero (2 paĝoj) aperis la 1-an de februaro.

III. letní škola esperanta
V DOKSECH U MÁCHOVA JEZERA
17.—31. července 1948.

III. zpráva:

L. Š. E. v Doksech uspořádá ve dnech 17.—31, VII. t. r. tyto kursy a společenské podniky:

1. A) Kurs základní (Če-metodou pro začátečníky); B) pokračovací (Č. m.); C) konverzační; D) esperantský seminář pro znalé esperanta, činovníky a ty, kdož hodlají esperantu vyučovati. Účastníci kursů a semináře obdrží po písemné zkoušce (testu) vysvědčení o účasti a prospěchu. Vyučování ve všech odděleních od 8.30—12.30 hod. Kursy C) a D) současně připraví ke zkoušce — a) ze znalosti esperanta, b) ze způsobilosti k jeho vyučování — před zkušební komisí Svazu esperantistů ČSR, jež bude zasedatí v sobotu odpoledne 31. VII. v Doksech. (Příslušné informace vyžádejte si u Svazu! Zkušební taxy zkoušek: za nižší 50 Kčs, vyšší 200 Kčs.)

2. Odpoledne: Koupání v jezeře, závody plavecké a veslařské, společné besedy a zpěv, výlety do okolí. — Večer: Zábavné podniky a tanec. — Celodenní autokarový výlet 25. VII. do Českého ráje (hrad Kost, Prachovské skály, Trosky, Hrubá Skála, lázně Sedmihorky).

3. Školné za kurs neb seminář (48 hod.), opravňující též k návštěvě zábav, podniků, 350 Kčs. Ubytování v soukromí obstará „Škola“. Poplatek za 14denní pobyt 400 Kčs. — Hotelový pokoj zamluví si každý sám písemně a včas v některém z těchto hotelů: Grand, Bellevue, Sparta, Sysel, Sport, Nádraží.

4. Počet účastníků omezen. Přihlášky (nejpozději do konce června t. r.) a dotazy (přiložte známku na odpověď!) přijímá jednatel Karel Šolc, Mladá Boleslav I, 41; školné a poplatek za ubytování zasílejte poštovní složenkou č. 66.421 spořitelně v Doksech s poznámkou „Letní škola esperanta**“. Přihláška bez současného zaslání peněz nepokládá se za přihlášku. Čtěte též zprávu I. a II. v minulých číslech! Další informace v příštích číslech.

KOMITÉT „LETNÍ ŠKOLY ESPERANTA** V DOKSECH

Zkušební komise svazu bude zasedatí v Doksech v sobotu 31. července a v neděli 1. srpna. Pro kandidáty zkoušky o jazykové znalosti esperanta je znamenitou přípravou kurs B nebo C. Pro kandidáty zkoušky o způsobilosti vyučovati esperantu je pomůckou absolvování kursu D (semináře). Podmínkou ke skládání této zkoušky je však schválení domácí práce, již musí dostati komise do 30. června. Prosíme proto zájemce, kteří se chtějí podrobili v Doksech vyšší zkoušce, aby se přihlásili už v květnu nebo v červnu, aby mohli dostati themata domácí práce a aby jí mohli do konce června předložit. Ke zkoušce v Doksech mohou se ovšem dostavit i ti kandidáti, kteří už mají domácí práci schválenou nebo kteří už thema dostali a včas je předloží k schválení, i když se kursů neúčastní. Přihlášky přijímá jednatel komise JUDr. Tomáš Pumpr v Praze XIX, Verdunská 8.

III. letní škola esperanta

V DOKSECH U MÁCHOVA JEZERA

17.—31. července 1948.

IV. zpráva:

Komitét L. Š. E. uspořádá pro přátele esperanta — pod záštitou místního národního výboru a v rámci propagačních zařízení letoviska Doks u Máchova jezera — od 17. do 31. července t. r. řadu esperantských kursů a společenských podniků, o nichž podrobné zprávy uveřejněny byly již v předešlých číslech časopisu „Esperantista“. — Oznamte, kterého kursu miníte se účastnit! (A: pro začátečníky, B: pokračovací, C: konverzační, D: esperantský seminář pro znalé esperanta, činovníky a učitele). Vyučování ve škole a pod širým nebem od 8.30 hod. do 12.30 hod.

Při omezení hotelových lůžek nemůže „Škola“ zaručiti hotelové ubytování. Ubytování v soukromí prostřednictvím „Školy“ počíná ve 12 hod. 17. VII. a končí 31. VII. o 12. hod. Pokusíme se o obstarání společného stravování.

Školné včetně vstupu do společenských podniků „Školou“ pořádaných a ubytovného činí 750 Kčs, režijní příspěvek letních esperantských hostí, opravňující k účasti na zábavních podnikách, 75 Kčs, Jízda výletními autokary platí se zvláště.

Propagační prospekt vyjde v květnu. — Seznamovací večírek žáků a letních esperantských hostí koná se 17. července o 21. hod. „U jelena“. — Po dobu kursů bude věstník „Verda voĉo“ vycházeti denně, — Komitét věnoval Spolku divadelních ochotníků „K. H. Mácha“ v Doksech za

loňské namáhavé a úspěšné provedení esperantského představení veselohry „Noc na Karlštejně“ diplom, jež malovala naše žačka pí Eva Rašková.

Přihlášky žactva (do konce června) přijímá jednatel p. K. Šolc, Mladá Boleslav I, 41, školné spořitelna v Doksech (složenkou č. 66.421 s poznámkou L. Š. E.). Přihlaste se s urychlením, počet účastníků omezen! — Přečtete si předešlé zprávy! — Na shledanou v Doksech!

KOMITÉT „LETNÍ ŠKOLY ESPERANTA“ V DOKSECH

V červenci — do Doks je heslem těch, kdož touží spojit krásné s užitečným! Obrovské Máchovo jezero s plážemi, rozsáhlé lesy, památný Bezděz, lázeňské prostředí, esperantská společnost a »Letní škola esperanta« nabízejí zde tělesné a duševní osvěžení. Ve dnech 17.—31. července t. r. Doksy budou zase esperantské! L. Š. E. pořádá zde — již třetí rok — své odborné prázdninové kursy esperanta a společenské podniky, o nichž podrobné zprávy najdete v předešlých číslech časop. »Esperantista«.

Vyžádejte si propagační prospekt s přihláškou u jednatele »Školy« p. K. Šolce, Mladá Boleslav I, 41 a přihlaste se s urychlením, neboť počet účastníků je omezen! Dobré uspořádání minulých kursů po stránce učebné i zábavné bylo žactvem s uspokojením přijato a je nejlepším doporučením k účasti i na prázdnin, kursech letošních.

Komitét LŠE vypisuje tímto soutěž na esperantskou (neb českou) povídku asi o 400 až 500 slovech, jejíž děj se odehrává v Doksech a LŠE, po př. tam začal neb skončil. Práce třeba předložit do 17. VII. 1948. Nejlepší 3 budou odměněny a uveřejněny ve V. V. D. — Na shledanou v Doksech! Komitét LŠED.

Studantoj de la Somera Esperanto-Lernejo en Doksy kun siaj instruantoj.

Jozefo Vitek instruas en Doksy, fervorege laŭ kutimo sia.

Tria Somera Esperanto-Lernejo en Doksy la 17-an — 31-an de julio kunvenigis 192 partoprenintojn. Tiu nombro en si mem signifas gravan sukceson, ĉar ĝi estas rimarkinda kresko kompare kun la du jaroj antaŭaj (86 kaj 114), kiuj mem ne estis malgrandaj. El la lemejanoj estis 113 viroj, 79 virinoj, ilia aĝo estis 10—67 jaroj, la plej granda nombro estis inter 20—30 jaroj. Laŭ profesio estis: oficistoj diversfakaj 46, studentoj 30, komercistoj kaj metiistoj 27, instruistoj 18, laboristoj 14, privatuloj 12, diversaj profesioj 8, fervojoficistoj 5, lernejo-direktoroj 5, inĝenieroj 4, metio-lernantoj 3, juristoj 3, poŝtovicistoj 3, profesoroj 3, fervojinspektoroj 2, tipografoj 2, kuracistoj 2, oficiro 1, pastro 1, aktoro 1, verkistoj 2. Estis kvar kursoj kun sekvaj estroj kaj indikitaj nombroj de ricevitaĵaj konfirmoj pri studado: A. Elementa (Karel Šolc), 51. B1. Progresinta (prof. Josef Kožený), 33. B2. Progresinta (MUDr Frant. Vaněk), 32. C. Konversacia (Václav Špŭr), 36. D. Seminario (PhDr Aug. Pitlík), 20. Krom la 5 nomitaj instruistoj regule ankoraŭ Vlastimil Severa, Antonín Slanina, Josef Vitek. Ĉiuj instruistoj estas aprobitaj instruistoj de Esperanto. La 30-

an de julio prelegis unu horon por kursoj C kaj D Dr Stan. Kamarýt: Pri analiza kaj senpera metodo por instruado de lingvoj, Oratoran kurson gvidis Ant. Slanina. Direktoro de la Lernejo estis Dr A. Pitlík, lektoro de Esperanto ĉe Alta Lernejo de Specialaj Sciencoj. La klasejoj estis en Burĝa lernejo, kies direkto akceptu sinceran dankon pro disponigo de la domo. Loka Nacia Komitato akceptis protekton de la Lernejo kaj ĉiumaniere helpis al ĝiaj taskoj. Ankaŭ ĝi akceptu niajn dankojn plej varmajn. La instruado estis ĉiutage je la 8.30—12.30-a horo. La vizito de la lecionoj estis tre bona, neĉeesto de lerneĵano estis escepto. Multaj lerneĵanoj anoncis sin al ekzameno ĉe la Asocia Ekzamena Komisiono la 31-an de julio kaj ĉiuj sukcesis. La lerneĵ-kotizo estis reduktita al nulo ĉe 7 p., al duono ĉe 11 p. La partoprenantoj loĝis preskaŭ ĉiuj ĉe privatuloj.

Ankaŭ programo krom la lecionoj estis tre alloga, instrua kaj amuza. Interkonatiga vespero okazis sabaton la 11-an de julio, kiam la plej granda parto de partoprenantoj estis kunveninta. Dimanĉon la 18-an la gastoj estis solene salutitaj en la urbodomo de ano de la Konsilantaro de la Loka Nacia Komitato s-ro Karel Dušátko, multjara esperantisto, ĉeĥe kaj esperante. Lia alparolo kaj respondo de direktoro de la Lernejo Dr A. Pitlík estis disaŭdigataj per la loka Disaŭdigo same kiel la poste sekvinta esperantista himno, dum kiu estis hisita Esperanto-flago, kiu flirtis dum la du semajnoj lerneĵaj. Poste okazis en kinejo publika parolado de esperantista vojaĝanto s-ro J. Pech el Plzeň: "Nekvieta Palestino kaj Egipto", kiu vekis grandan intereson ankaŭ ĉe ne-esperantista publiko. La posttagmezojn pasigis multaj ĉe la lago banante sin kaj partoprenante en akvosportoj. La vetero favoris tiun agadon nur dum la dua semajno. Vesperojn plenigadis dum la unua semajno teatraj prezentadoj de la III-a Mácha-festivalo teatro-amatora; la prezentoj havis tre altan nivelon. Vetremado sur la Lago okazis la 22-an je la 15-a h. Venkis s-o Jestřáb (26.0 minutoj inter Doksy kaj Staré Splavy), sekvis Mecera, Šubrt, Mlejnek, Novák. Konkuron en persist-naĝado la saman tagon partoprenis Markizino, Fridrichová, Nývltová, Mirek; venkis Fridrichová-Nývltová. Dimanĉon la 25-an okazis ekskurso per tri aŭtobusoj (160 p.) al la Bohemia Paradizo (Ml. Boleslav, Kost, Prachov-rokaro, Masaryk-irvojo, Hrubá Skála, Sedmihorky). Ĝi tre kontentigis ĉiujn. Solena vespero por honorigi 65-an naskiĝtagon de direktoro de la Lernejo dro Pitlík okazis la 27-an je la 21-a horo en hotelo Jelen. Ĝi estis la plej altnivela el la aranĝoj. Kvarteto de MUDr Fr. Vaněk prezentis Mozart, Šubrt, Dvořák, Bach (unu el la verkoj estis ilustrita per danco de eminenta amatorino), direktoro Matějka kun sia filo prezentis bonegan violonludon, prof. Vítíĉ solkanton, prof. Kožený deklamon majstran de modemaj ĉeĥaj poemoj. La programo ravis ĉiujn.

La vizito de la skolta bivako en Staré Splavy la 28-an ne kontentigis la esperantistojn pro stranga konduto de la invitintoj. Venezia nokto sur la Lago la 29-an organizata de Ant. Slanina estis travivaĵo ravanta: lampionoj en boatoj, piroteknikaĵoj, muziko, kantoj, danco en la stranda restoracio. Ne mirinde, ke pluraj ne povis adiaŭi al revoj estintaj kaj estontaj. Inaŭguro de strato nomigita "Esperanto" okazis la 30-an je la 18-a h. per solena kunveno, aranĝita de la urbestro. Kunvenis ĉiuj lernantoj de la Lernejo kaj loĝantoj de la urbo. Estis kantataj himnoj Ĉeĥoslovaka kaj Esperantista, poste prezidanto de la Loka Kleriga Konsilantaro VI. Severa bonvenigis la ĉeestantojn kaj precipe la membrojn de la Ekzamena Komisiono ĵus venintajn. Poste prezidanto de la Loka Nacia Komitato s-ro Vachuška akcentis en sia alparolo valoron de Esperanto kaj tre informite li klarigis kial la nova nomo de la relative grava strato nomata ĝis nun „ĉirkaŭira" estas "Strato Esperanto" (ulice "Esperanto"). En nomo de la Asocio dankis al li kaj al la urbestro vicprezidanto de la Asocio Dr Kamarýt, akcentante, ke idealo de la helpa íntemacia lingvo respondas al la idealoj socialismaj. Poste la ĉeestantoj trairis la tutan straton, kaj ĉe la fina tabuleto diris siajn dankojn direktoro de la Lernejo Dr Pitlík kaj en nomo de la lerneĵanoj s-ro Jeřábek. Per kanto de la esperanta kanto la soleno estis fermita. - Kompreneble ekzistis multaj amuzaj entreprenoj kun programo improvizita. El tiuj programoj estu precipe enskribitaj marionetaj prezentadoj de Eldraketo kaj la improvizitaj kabaredoj, precipe mardon, la 20-an, kiam aktorís marionetoj, kantistoj ambaŭlingvaj, buŝharmoniko, sorĉado, fakiraĵoj, ekvilibrismo, ŝercoj, prezentataj precipe de Vondráĉek, Víték, Slanina, Nývlt, Toman, Eisenreich dum gvido de Víték, inter kies multaj talentoj estas ankaŭ tiu de bonhumoro. Ne unufoje ni aŭdis rememorigi tiun tonon en lia komplika spirito, ĉar li dum la Lernejo ofte lasis ĝin soni. Aparte laŭdan mención meritas ankaŭ Kantista Koro samideana de prof. Drago Vítíĉ.

Somera karnavalo la 30-an de julio post la 21-a horo en la tre belaj salonoj de la kastelo estis la lasta entrepreno amuza. Oni vidis fantaziajn maskojn, promenantajn tra la koridoroj kaj salonoj babilante, ŝercante, amindumante kaj dancante kun entuziasmo. Dum la meznokto aperis, kiel decas por antikva kastelo, la Blanka mastrino kun kandelo kaj malgraŭ siaj kelkcent jaroj parolanta Esperanton. Du kapeloj muzikis ĝis la 3-a horo matena.

Sabaton kunvenis ĉiuj lernejoj kaj instruistoj en la Masaryk-parko por adiaŭi reciproke. Estis kortuŝa afero, kortuŝa sincere.

Dum la du semajnoj aperadis ĉiutage la ciklostilita Verda Voĉo de Doksy, redaktata de Slanina, (li meritis apartan alineon. Estas ĝuo foliumi tiujn 12 kajerojn. Informoj, poemoj, versoj, spritaĵoj, sentencoj, ofte tre pripensindaj, svarmas sur tiuj paĝoj. Enestas ankaŭ bonega Lukáš-traduko de poemo „La malliberulo en Bezděz". Samideano Slanina akceptu sinceran gratulon! El anekdotoj ni represu la sekvantan:

Inter boduanoj instruisto demandas: "Ĉu vi povas, fraŭlino Manjo, diri, kiamaniere oni devas skribi la vorton Doksy? Ĉu Doksy aŭ doksi?" — Respondas la studentino progresinta: "Se temas pri la fama verda urbo Doksy, nepre kun — y! Sed se temas pri neologismo „doksi", temas pri verbo (býti v Doksech, doksati, být zamilován do Doks, být zamilován v Doksech, moknouti v Doksech, hladověti v Doksech) oni devas skribi — doksi." — "Bonege, fraŭlino! Ĉu vi povas konjugacii la verbon doksi?" — „Ho jes, profesora moŝto: Mi doksis lastjare, mi doksas nun kaj mi doksos venontjare." —

Ni laŭdu inventemon de Verdkorulo kaj de ĉiuj ceteraj kunlaborantoj kaj ni finu la citaĵojn per versoj de Joĉo:

Epitafo kontraŭ Slanina:

Je komenca rigardo
kaptis min granda ardo,
sed estis nur unu kardo
kun efiko de ponardo:
Nome sinjoro Lardo!

Samideano Slanina pardonu, estas rimoj meritantaj esti konservitaj per preso.

Pri la fina rezulto de la Lernejo ni povas sole ripeti tion, kion ni diris antaŭ unu jaro. La Lernejo multon helpas al pli funda studo de la lingvo ĉe esperantistoj kaj same varbas novajn adeptojn de la lingvo. Por la ambaŭ taskoj tiom bone plenumataj meritas nia SELD-komitato plej sincerajn dankojn kaj gratulojn. Estu salutita la instruistaro kun sia direktoro gaje kaj danke kaj al la studentoj estu dirita amika: Je revido! (Laŭ V. Špŭr.)

Ekzamenoj pri Esperanto ĉe Ekzamena Komisiono de Esperanto-Asocio en ĈSR okazis la 31-an de julio 1948 en Doksy en klasejoj de la burĝa lernejo. Prezenti sin por tiu kunsido al ekzameno unuagrada (pri scio de Esperanto) 17 viroj kaj 3 virinoj, al la duagrada (pri kapableco instrui E-on en lernejoj kaj kursoj) 14 viroj kaj 3 virinoj. El ili 4 ne sukcesis pri la hejma tasko, 3 ne povis veni al la ekzameno kaj sukcesaj notoj pri iliaj hejmaj taskoj validas por venonta kunsido.

Pri la scio ekzamenis ĉiuj ĉeestantaj komisionanoj po unu sub kontrolo de vicprezidanto J. Kožený. Pri kapableco ekzamenis kvar senatoj: a) Kamarýt, Pumpr, Vondroušek; b) Kamarýt, Pitlík, Bartošík; c) Kožený, Krajíc, Vondroušek; d) Hromada, Pumpr, Ginz.

Rezultato de la ekzamenoj estas la jena:

Diplomon pri lingva scio de Esperanto ricevis: Anna Ĉubová, Josef Drapák, Josef Eisenreich, Robert Halška, Krista Holečková, Zdeněk Janků, Ota Jerie, Jan Kožušník, Emil Kutík, Karel Mucha, Jiří Novotný, Miloš Nývlt, Marie Patzáková, Josef Roubínek, Václav Růžička, Vlastimil Severa, Petr Tichota, Karel Toman, Milan Vítovský, Stanislav Zímek, Miloslav Zvára.

Diplomon pri kapableco instrui Esperanton en lernejoj kaj kursoj ricevis (en krampoj estas temo de la hejma tasko): František Bláha, faka instruisto en Zlín (Socialismaj idealoj), Marie

Borutová, faka instruistino en Kobyly na Moravě (Origina stato de la homa socio), Ludmila Kavková, faka instruistino en Přerov (Vidaj belartoj en la Haná-regiono), František Knotek, kalkulsekretario ĉe la financ-direkcio en Tábor (Ĉeĥa pentro-arto), JUC Ludmila Komzáková, jurostudentino en Tábor (Planado en societo socialista kaj kapitalista), Bohuslav Novotný, fervojisto en Hlušovice (La socialaj rajtoj en la nova ĉeĥoslovaka konstitucio), Jiří Páv, studento en Dolní Ples (El la historio de la telekomunikiloj), Inĝ. Jan Schánělec, profesoro de komerca lernejo triagrada en Tábor (Novaj materialoj el artefaritaj rezinoj), Inĝ. Emanuel Ťuháček, inĝeniero terkulturista en Olomouc (Evoluo de la teknika kulturo en la lastaj ducent jaroj), Josef Vašek, inspektoro fervojista en Olomouc (Esperanto kaj fervojoj).

Ĉe la unuagradaj ekzamenoj estis donitaj notoj eminente 6, tre bone 9, bone 6. Ĉe la duagradaj eminente kapabla 2, tre bone kapabla 5, bone kapabla 3.

Multaj el la ekzamenatoj ĵus finis kurson de la tiujara Somera E-Lernejo en Doksy. Precipe ĉe la unuagrada ekzameno estis iam surprize, kiom bone sciis kelkaj el ili la lingvon post tiu dusemajna studado intensa.

La ekzamenitoj akceptu nian gratulon pro sia sukceso kaj sinceran elkoran dankon pro sia sindediĉo al la lingvaj studoj.